

Ex oblatione Re
verendi D. Matias

* 240.6
E 19 III. 1871

Haáz Rezső Múzeum
Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely

Handwritten signature

Libe Dily R. D.
2 in. Enigma venit
Lib. Rec. Prof. Mide
Rigetti et Dily Joh
p. 1803

Haáz Rezső
Tudományos
Székelyudvarhely

OKOS
TEREMTETT ÁLLAT:

avagy
a' Teremtett Dolgoknak Csemlélésekből
a' Teremtő ISTENhez való fel-
emelkedése az Okos Léleknek.
(:Róm. 1. 7. 20.)

Mellyet
a' TEREMTÉSnek rendi szerint
HÉTNAPI IMADSAG-

okban fedett, és a'
TEREMTŐ ISTENNEK
Ditséretire fentelt

BÁRO GYALAKUTI
L Á Z Á R J Á N O S,
Nemes Belső Szólnok-Vármegyének
FŐ I S P Á N Y A.

K O L O S V Á R A T T

Nyomtat. S. PATAKI JÓSEF által,
1745. Évkendőben.

Jon. 11. 7. 10.

*En pedig háladó szóval áldozom
Tenéked, és a mit fogadtam,
meg-adom: Az URé a' Sza-
badu'as.*

875

NÉHAI MÉLTÓSÁGOS GENERALIS
MAROS NÉMETHI
G. GYULAI FERENTZ
UR Ö EXCELLENTIÁJA'
MEG-HAGYATOTT ÖZVEGYÉNEK,
MÉLTÓSÁGOS GROF

BÁNFI MÁRIA,

ÉS

MÉLTÓSÁGOS GROF PRÆSIDENTS

BETHLEN ÁDÁM

UR Ö EXCELLENTIÁJA'

KEDVES ÉLETE PÁRJÁNAK,

MÉLTÓSÁGOS GROF

BÁNFI KLÁRA

A SZ SZONYOKNAK

Ö

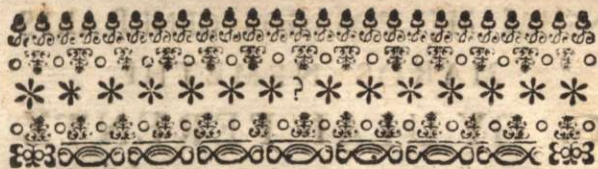
EXCELLENTIÁJOKNAK

AZ ISTENTŐL

ÁLDÁST, KEGYELMET, és BÉKESEGET.

§

MÉL-

MÉLTÓSÁGOS
GROF ASZSZONYOK,

KEGYES JÓ ASZSZONYAIM!

Arom féle társalkodása
vagyon e' Világon az Embe-
reknek: társalkodnak ugyan-
is az Emberek más Embe-
rekkel, társalkodnak e' Világon lévő min-
den egyéb Teremtéseivel az ISTEN-
nek, társalkodnak végezetie magával az
ISTEN-

ISTENnel. A' két első Társalkodásnak
módját a' Philosophiában és Politicában,
a' harmadikat pedig meg-találhatni a' Re-
ligioban, vagy rövidebb szóval a' Bibliá-
ban, melly rövid Summája a' Religio-
nak, és a' mellyben ISTEN ki-jelentet-
te mind azokat, mellyeket szükséges
hinni; meg-parantsolta mind azokat,
mellyeket szükséges tselekedni, és meg-
ígérte mind azokat, mellyeket szükséges
várni, és reménleni a' Kerefityén Em-
bernek. Kétképen társalkodik pediglen
az Ember az ISTENnel, míg e' Világon
vagyon: mert *vagy az ISTENből az*
Embernek, miképen szólott Ádámnak, A-
brahámnak, Mó'sesnek, Sámuelnek, és
a' több Profétáknak; *vagy az ember föl-*
litja-meg az ISTENt, miképen kiálta Mó-
'ses az URhoz (: II Mós. viii. § 12 :) hogy
el vennie a' békákat, mellyeket Faraóra
botsátott vala. Kiálta Illyés az URhoz,
(: I Kir. xvii. §. 21. :) hogy meg-térjen a'
Gyermekek Lelke ö beléje. Kiálta David
mind Éjjel, mind Nappal (: Solt. lxxxviii.
§. 1. :) az ö szabadításának ISTENenez.

Tárfalkodik-e az ISTEN e' máj Napon az Emberekkel az első mód szerint, hogy maga szólana az Emberekkel, miképen szólott régenten? jöllehet kétségesnek láthatik, sőt majd hükségtelennek, minekutánna el-küldötte ISTEN e' Világra amaz egyetlen egy ületett Fiút, Ki a' láthatatlan ISTENnek ábrázatja lévén, (: *Kolos.* 1. § 15) és Ő benne lakozván az ISTENSégnek minden tellyesége állatja szerint, (: *Kolos.* 11. §. 9. :) Ő benne meg-jelentette minékünk az Ő akaratjának titkát (: *Éfés.* 1. §. 9. :) A' ki midőn esmérné az Atyát (: *Mát.* 11. §. 27. :) sőt Ő benne volna az Atya; (: *Ján.* xiv. §. 11. :) ki-is beélllette minékünk. (: *Ján.* 1. §. 18. :) Sőt a' mellyeket Ő meg nem mondott, el-küldvén az Igazságnak ama' Lelkét, meg-jelentette azzal a' következőket-is. (: *Ján* x §. 12, 13 :) Jöllehet, mondok, ez okokon hükségtelennek láttatnék, és így kétségesnek-is hogy ma szóljon valakivel az ISTEN; én mindazáltal ha nem erősítem-is, tagadni nem mérem: holott tudjuk, hogy a' KRISTUSnak meg-ditsóittetése, és a' Szent Lélek-

Léleknek el-küldetése után-islettenek ISTENi Jelenések. Így szólta-meg maga JÉSZUS Szent Pált, midőn ama' Mennyei Világosság környül vövé ötet, és a' Földre le esett volna, (: *Tselek.* ix. § 3-4-5. :) E' felett, az URtól, mondja, hogy vette a' Szent Vatsorának érzésének módját; (: *1 Kór.* xi §. 23. :) sőt az Évangéliomnak-is prédikállását a' JÉSZUS' KRISTUS' jelentése által (: *Gal.* 1. §. 11, 12. :) Az után-irá Szent János Évangéliúta, (vagy a' mint Némelleyek tartják, János, ki Márcusnak neveztetik vala, (: *Tsel.* xii §. 12 -- xiii §. 5. :) a' Mennyei Jelenésről való Könyvet az Anyafentegnáznak Világ végéig való Fátumiról, vagy a' mint Némelleyek vélekednek, Jérusálem' utolsó el-puhtúlásáról: alkalmatosságot vévén azon Könyvnek első Verséből, hogy azok jelentettenek ott meg, a' mellyeknek hamar meg kellene lenniük. Azután irtanak Némelleyek egész Könyveket magok idejekben lett ISTENi jelentésekről, mellyek úgy vóltak-e, nem-e? én nem disputálok: elég az, hogy nem

találom okát, hogy, holott az ISTEN Ma-is az, a' ki tegnap volt, és mind Örökké-is az léfzen, (: 'Sid. XIII. ̘. 8. :) miért álítsuk, hogy meg változtatta volna azt a' fókását, melyet ír Ámos a' III. RÉL' 7 dik Versében: hogy *semmi dolgot nem tselekezik az UR ISTEN addig, míg nem meg jelenti az Ő titkát az Ő fogainak a' Prófétáknak.* De ezt ebben hagyom. A' mi a' Második módját illeti az Ember' ISTENnel való Tárfalkodásának, midőn tudniillik az Ember Éol az ISTENnel, jöllehet ez-is régenten különb-külömb féle módon lett: mert néha Szóelőző volt a' Népnek ISTEN-nél, mint Mó'ses vala; (: I. Mós. XIX. ̘. 8. :) néha meg-kérdeztet ISTEN, és meg felelt a' Kegyelemnek Táblájáról a' két Kérubimok közzül; (: I. Mós. XXV. ̘. 22. :) néha azon kívül is tsak Éfodot vévén fel a' Pap, mint Ábiátar, mikor meg-kérdé Dávid az URat, ha meg-üzze-e a' Sereget? és el-éri-e azt? (: I. Sám. XXX. ̘. 7, 8. :) és egyéb módokon is az Urán és Triumpim, által. 's a' t. Ma mind-

mindazonáltal egy a' leg-kiváltképen való mód, a' melly fzerint beféll Ember az ISTENnel, tudniillik a' *Könyörés.* Szabados menetelünk vagyon ez által az ISTENnek Szentséges Helyébe, (: 'Sid. X. ̘. 19. :) minekutánna a' Fiúságnak Lelkét vettük: Ki által kiáltjuk Abba, az az, Szerelmes Atya! (: Róm. VIII. ̘. 15. :) Meg-is hallgatja ISTEN e' főt és beféllgetést, nem tsak azért, hogy Maga parantsolta; (: Solt. L. ̘. 15. :) hanem azért-is, hogy gyönyörkölik benne, (: 'Solt. LI. ̘. 19. --- CXLVII. ̘. 1. :) és fogadta, hogy ha kérünk, meg adatik, és ha zörgetünk, meg-nyitattik minékünk. (: Mát. VII. ̘. 7. :)

Bizony Ti-is Azok közzül valók vagytok Méltóságos Gróf Aeffonyok, a' Kik az ISTENnel tárfalkodnak, és Attyoknak Éolitják az ISTENT: mert a' Ti főtok-is meg-jelent Titeket. (: Mát. XXVI. ̘. 73. :) meg-jelent a' Ti buzgó Könyörgestek, melly tsak nem egéző Napi foglalatosságtok, és a' KRISTUSnak 's az

Apostolnak ama' parantsolatjának, (: Luk. xviii-ψ. 1. *Thes.* v. ψ. 17. :) hogy fűntelen imádkozni kellene, mindennapi követése Excellentiátoknak.

Tudván azért Excellentiátoknak a' Könyörgésben való illy fozgalmatos gyönyörüségét, bátorkodtam ez kis Imádságos Könyvet Excellentiátok' Neve alatt e' Világra botsítani: mind olly Reménységgel, hogy talám rendire, és a' Szent Írásból özve-federt Szavaira nézve-is nem lézen kedvetlen Excellentiátok előtt; mind kíváltképen, hogy Anyai Ágon Excellentiátokhoz lévén ez Országban közelebb való Vérségem, Kötelelségemet-is Excellentiátokhoz illik mások felett fozoróssabban tartanom 's mutatnom.

Vége azért Kegyes Szível Excellentiátok e' Kegyeségnek Munkáját, mellyeket nagy Nyomorúságomban gondoltam és fogadtam az én ISTENemnek; mert ha nem egy formában-is, de ugyan tsak érzette Excellentiátok is az ISTENnek Atyai látogatásának sújtoló vezéjét, és a' Nyomorúságoknak

nak némi-némü ostromjait, a' mellyek nélkül nem-is érhet a' Kerefityén Ember tsendes Békefséget. Látjuk az Évangyéliomban, hogy valamikor *Jérusálembe* ment KRISTUS URunk, többire *Bethánián* ment által. Mitsoda a' *Bethánia*? hanem *Nyomorúságnak*, *Siralomnak*, *Háza*. Mitsoda a' *Jérusálem*? hanem *Békefségnek látása*: a' mellyel Ézepon elönkbe adta az Idvezítő, hogy a' Békefségre, akár Világi, akár Lelki, légyen az, nem külömben, hanem nyomorúságok, Fájdalmak, és Kereftviselések által lehet el-jutni Embernek. Imádkozni sem tud buzgón, a' ki Nyomorúságot nem látott: mert a' mint egy Tudós írja: *Dolor est Mater Eloquentia, que DE-UM persuadet.* A' Bú, Bánat Anyja az olly Ékefen Ézolásnak, melly az ISTEN meg-hajtja.

Excellentiátoknak pedig, kik a' Lelkeknek 'Sengéjét vették, (: *Róm.* viii. ψ. 23. :) kívánom, adja meg Az, a' Ki a' Szíveket vizsgálja és tudja, mitsoda a' Lelkeknek kívánsága, (: ψ. 27. :) mind azokat a' mellyekért Szívből könyörögnek: hall-

gafsa-meg, minekelőtte kiáltanának, és mi-
kor még Éolnának, hallja-meg, (: Ésa LXV.
v. 24. :) és tégye az Excellentiátok'
Napjait az Élő-Fának Napjainak Éama fe-
rint: és kezeiknek munkáival sok ideig
éljenek az URnak válastotti, hogy ne
munkálódjanak hijába, és ne nemzenek
vefedelemre; hanem az URnak Áldottai-
nak Magvai legyenek, magok Gyermek-
keikkel egybe. (: v. 23. :)

Ezt kívánja

EXCELLENTIÁTOKNAK

alázatos Szolgája,
Attyokfia,

BÁRO LAZÁR JÁNOS.

Irtam Gyálakután,

Juliusnak 15. Napján,

1745 Ekeend.

Keref-

Kerefztyén Olvasó!

E Sud'alkozol kétség kívül rajta,
a' Ki Engemet esmérk. mi gon-
dolai vólt Fölem, az Imádságos Könyveknek
illy nagy bőségekben Imádságos Könyvet ir-
ni? még pedig külső Ember lévén, és ol-
lyan, a' Ki, ha mit tanúltam is valaha, idő-
met Philosophiában, Mathefischen, 's egyéb
Világi Tudományokban töltöttem inkább, mint
Theologiában, és a' Szent Írástokban. De
meg-felelek rövideden a'val, a' mi van Hora-
tiusnál Libi I. Carm. Oda 34

Parcus Deorum Cultor, & infrequens,
Infanientis dum Sapientiae
Consultus erro; nunc retrorsum
Vela dare, atque iterare Cursus
Cogor relictos:

az - az :

Az ISTENi Szolgálatban én ki túnya 's fős-
vény voltam,
'S e' Világi Bóltességben hogy már tanúlt té-
továztam,

E' ve-

E' vesélyes habok között most már vízká-
vitorláztam;

Midőn az el-hagyott Utat kéntelen-is meg-
tanultam.

Midőn pedig, a' mint Ajánló Levelemben-
is említettem, Nyomorúságomban fogadtam
vala ez Imádságoknak irását, ötlődött elmém
be, hogy a' mi Magyar Imádságos Könyve-
inkben (: mert még addig a' Tíft. Tsízi Ur-
am ritka érdemű Könyvét nem olvastam volt :)
minden rend nélkül vagynak az Imádságok;
a' Hétfőre való is olyan, mint a' Keddre, és
épen tsak a' Titulus különbözteti meg őket;
mellyre nézve rendesebbnek ítéltem, hogy a' Te-
remtésnek hat Napokon lett rendit tennem
külömbőségűl mindenik Napnak, és a' ferint
alkalmaztatnám ez egy-néhány Könyörgése-
ket. Lehet vala talám a' Stylust is pompá-
sabbban, és Emberi Elmékről találtt czífrasá-
gokkal fel ékesítve, formálnom; de nem tartot-
tam illendőnek, a' Szent Léleknél fellyebb igye-
kezni böltse kedni: és ha a' Világi Királyok-
nak való Irálainkban igyekezzük observálni
Stylum Curiae; úgy tetfík, az ISTENhez
való esedezésünkben is nem élhetünk alkalmá-
tosabb Beféddel, mint a' Stylus Curiae Co-
lestis,

lestis, mellyet a' Szent Lélektől tanultunk.
Nem irok semmit a' Könyörgésnek sem Képei-
ről, sem Módjáról, sem az ahoz meg kíván-
tató Kézületekről: mert ezeket a' Kereftyén
Olvasó más Könyvekben, és közelebb a' Tíft.
Borosnyai 'Sigmond Uram nem régen az Imád-
ságról ki bocsátott szép kis Magyar Könyvében
bőrségesen meg találja. Kereftyeni kötelejsé-
gemből tsak e' kettőre akarok inteni minden
könyörgő Kereftyént: Elsőben, hogy já-
rúljanak ISTENhez igaz Szível, és Hitnek bi-
zonyos Bizodalmaival, a' gonosz Lelki Esmé-
rettől meg tisztított Szívekkel. (: Sid. x. p. 22:)
Másodszor, tartsák meg azt a' Bizodalmat
mind végig erőssen (: Sid. III. p. 6 :) és
várják-et békeségesen az URat, míg meg hall-
gatja az ő kiáltásokat: (Sólt. XL. p. 1. :)
mert ez az ISTENnél való Bizodalomunk,
hogy Ő, valamit kérénáink az Ő akaratja
ferint, minket meg hallgat. (1 Ján. v. p. 14)
Sőt, azt mondom, akkor is, a' midőn kérnek,
és nem véfík-el, mivelhogy nem jól kérték,
(Jak. IV. p. 3.) eléggé meg hallgatta ISTEN
őket; a' midőn meg nem bünteti a' bibás
Könyörgésért: holott az ISTEN' eleibe tíf-
ta Kezeket kell vala fel-emelni, minden Ha-

rag és Kételkedés nélkül. (1 Timoth. 11. v. 8.

Még egyet mondok, Kerefttyén Olvasó! a' te Lelke' javára. Azt mondom: hogy ha ISTENnek semmi nyilván-való Parantsolati nem vólnának-is a' Könnyörgésről, ha Nyomorúságod semmi nem vólna-is mellyért reá forlnál az ISTENi Szabadítás' kérésére; még-is tartoznál minden Nap bé-mutatni magadat ISTENnek, és meg fölítani az ISTENT. Tudja a' Gyermekek is, melly nagy ellenkezés vagyon az Örög és az Ember között? Miért vagyon pedig, szép ábrázolásban adják elő a' Sidó Doctorok. Azt írják Ők, hogy az egymástól meg különbözött Világokat, (a' minémüeket Ők négyet állítanak: Mundum Emanationis, Creationis, Formationis, & Factionis,) úgy teremttette ISTEN; hogy egyik a' másikat befédné. A' Tisztátalan Lelkek pedig a' legkülső Világ' felin, tsak mint valami legutolsó boritékok, mezítelenek vólnának. A' bonnat ama' főt-is (: 1 Mós. 11. v. 1. :) a' Kígyó pedig ravasabb vala minden állatoknál, úgy téfkik-ki, hogy a' Kígyó mezítelen vala. Az Ember, pedig úgy mondják,

ják, hogy kettős Köntösbe-is felöltöztetik: úgymint, ISTENi Szemlélésnek, és Jóságos-Tselekedetnek Köntösében: (: melly Köntösök nem azok-é, a' mellyeket ír Móses, hogy tsinált ISTEN Ádámnak, (: 1 Mós. 3. v. 21. :) a' Tudósabbak' értelmére hagyom) Mellyet mivel tudnak az Örögök, azok a' külső toldalékok, vagy boritékok; irigykednek fer-felett az Emberekre, és igyekeznek azokat magok alá vetni. Innét az Elménék meg-háborodásit-is e' féle tisztátalan Lelkeknek tulajdonították a' Basilides' Tanítványi: és arra nézve nevezték azokat is προταγματα, Cortices, Appendices: valamint a' Sidó Kabbalisták hivták magokat az Örögöket. Látod ebből, Kerefttyén Olvasó, miért haragzik's irigykedik az Örög Te reád: hogy Ő mezítelen, Néked pedig két Köntöst adott a' Te URad; az Isméretnek, és Jóságos-tselekedetnek Köntöszeit. Tudván azért, mennyire lefelkedik utánad az Örög, és hogy még a' Te Indulatlid körül-is tsüggenek, függenek, ezek a' Toldalékok, Cortices istí & Appendices; bizony illő bé-mutatnod Magadat mindennap a' Te Jó URadnak ISTENednek, hogy meg-örzöt-
ted

A' Kereftýén Olvasóhoz.

ted még a' Te Köntőfidet, melyekben fel-ru-
háztál E' Jó Tselédes Gazda, és nem lopta,
sem búzta-le Rólad, sem nem motskolta-meg
a' Te utánad leselkedő Ellenséged, ama' Me-
zítelen Ördög. Te azért, Kereftýén Olva-
só, vigyázz: hogy mikor el mégyen Te hozzád
a' JÉSZUS, mint a' Lopó; találta-fál Azok
közül, Kik meg nem fertéztették az Ő Ru-
háikat: és így Győzedelmes lévén, öltöz-
te-fél Fejér Ruhákban, és ne törölte-fél-el
a' Te Neved az Eletnek Könyvéből. (:Jel. III.
v. 3, 4, 5. AMEN.

Hív Atyádna a' KRISTUSban

B. LAZÁR JÁNOS.

I Mós.

I Mós. 1. 3, 4, 5. Akkor monda
az ISTEN: Légyen Világosság: és
lön Világosság. És látá az ISTEN
hogy jó volna a' Világosság, és el-vá-
lastá a' Világosságot a' Setétségtől.
És nevezé a' Világosságot Napnak,
és a' Setétséget Éjtzakának, és lön
az Estve és a' Reggel, Első Nap.

Vasárnap Reggeli Imádság.

Világosságoknak ATYJA, Kinél Jak. I.
nintsen változás, avagy a' vál- v. 17.
tozásnak árnyéka. Méltó vagy Jel. IV.
URam, Ki végy ditsőséget, tiz- v. 11.
tetséget, és erőt; mert Te terem-
tettél mindeneket, és a' Te akara-
todért vagynak, és teremtettek,
mindenek. Tiéd URam a' Nap és 'Sólt.
az Éjtzaka-is Tiéd: Te formáltad LXXIV.
a' Világosságot, és a' Napot, ki- v. 16.
lentvén a' Setétből a' mélységes dol-
gokat, és meg-világosítván a' homá-
lyos dolgokat. Job. XII.
v. 22.

A

Ból-

^{'Sól.}
LXXXIX.
Ÿ. 16. Bóldog Nép URam az, a' melly tudja az URban való örömet, mert ezek a' Te Ábrázatodnak *Világosságában* bíznak. A' Te Nevedben örvendeznek minden napon, és a'
Ÿ. 17. Te Igazságodban fel-magasztaltatnak: holott az istentelen magát bánattal meg-emélti, nem távozhaván-el a' *Setétségtől*. Tisztelünk azért ISTEN, Téged' tisztelünk a' Gyülekezetekben, mert a' Te Nevednek közel-való voltát hirdetik a' Te tsuda dolgaidd: mert Te URam, a' Ki parantsoltad, hogy a' *Setétségből Világosság* legyen, ugyan Te fénylettlé-is a' mi léveinkben, hogy a' JESUS KRISTUS' ortzáján való ISTEN Ditsősége' esméretét mi bennünk-is meg-*világosítanád*.
Esf. v. Valánk ugyan-is régen *Setétség*, Ÿ. 8. mostan pedig *Világosság* az URban.
Tit. III. Valánk régentén mi-is bolondok, Ÿ. 3. 4. hitetlenek, révelygök; de minekutánna a' mi Meg tartó ISTENünknek jóvólta meg-jelenék, meg-tartott minket a' JESUS KRISTUSnak a' mi

a' mi Meg-tartónknak általa: hogy az Ő kegyelméből meg-igazulván, örökösök légyünk az Örök Életnek reménysége fzerint. Valánk abban az időben KRISTUS nélkül valók, az Izraelnek társaságától idegenek, és az Igéretnek *Öövetségétől* távol valók. De mostan a' KRISTUSban közel valókká lettünk az Ő Vére által, Ki meg-békéltetett minket ISTENnel, hogy ne lennénk tovább jövevények; hanem a' Szenteknek Polgár-Társai, és ISTENnek Tselédi. Hálákat adok azért én ISTENem Tenéked, hogy engemet-is a' Szenteknek Örökségeknék el-vételére a' *Világosságban* alkalmatosfátóttél, és meg-fabadítottál engemet a' *Setétségnek* hatalmasfágából, által vivén a' Te fzerelmes Fiadnak Országába: Kiben vagyón váltságunk és büneinknek botsánatja. Jóllehet meg-vallom én ISTENem (:mert vallyon el-titkoltathatik-é valami az UR előtt, Kinek előtte

Péld. xx. világos az Embernek Lelke, és a'
ψ. 27. Ki meg-visgálja a' szívnek minden
 rejtekét:) meg-vallom, hogy sok-
Ésa. LXIII zor engedetlen voltam, és meg-
ψ. 10. haragítottam az ISTENnek ama'
 Sz. Lelkét. Mert mikor az ISTENT
Róm. I. meg-esmértem volna-is, nem di-
ψ. 21. tsőitettem Ötet mint ISTENT; ha-
 nem az én okoskodásimban hijá-
 ba-valóvá lettem, és az én balga-
 tag szívem meg-ferétedett én ben-
Néb. I. nem. Vallást tézek én ISTENem,
ψ. 6. hogy vétkeztem Te ellened, és
 meg nem őriztem a' Te Törvényi-
3 Mós. v. det, mellyeket parantsoltál. De
ψ. 29. kitsoda adja, hogy az én szívem ol-
 lyan legyen, hogy féljen Tégedet,
 és meg-örizze minden Te Parant-
'Sólt. solatidat? Bizonyára csak Te én
CXLVI. I. ISTENem, Ki meg-gyógyítod a'
ψ. 3. töredelmes szívűeket, és bé-kötö-
Ésa. LXIII zöd azoknak fajdalmokat. Miért
ψ. 17. engednél hát URam el tévelyed-
 nem a' Te útaidról? és miért ide-
 genítenéd el az én szívemet a' Te
 félelmedtől? térj-meg inkább a' Te
 Szol-

Szolgádhoz, ki a' Te Örökséged-
 nek Nemzetségéből való. Tartóz-
'Sólt. xix. tasd-meg URam a' Te Szolgádat a'
ψ. 14. vakmerő bűnöktől, hogy azok ne
 uralkodjanak én rajtam. És adjad
Jér. xxxii. a' Te félelmedet az én szívembe,
ψ. 40. hogy el ne távozzam Te Tőled.
 Taníts-meg URam engemet, mi-
Jób. némű úton mehetni oda, a' hol a'
xxxviii. Világosság lakozik: hogy követvén
ψ. 19. én is a' Világnak ama' Világosságát,
 ne járjak a' Setétségben, hanem É-
Ján. viii. letnek Világa legyen énnékem. Ne
ψ. 12. járjak úgy, mint egyéb Pogányok
Éfés. iv. járnak az ő elméjeknek hijában-
ψ. 17. válóságában: kiknek elméjek meg-
ψ. 18. homályosodott, és el-távozott az Isteni
 Elettől; hanem legyen az én
Péld. iv. útam hasonló a' fénylő Világosság-
ψ. 18. hoz, és az én tselekedetim nyil-
Ján. iii. ván valók legyenek, hogy azok
ψ. 21. ISTEN Szerint valók. És mivel
2 Kór. vi. semmi egyesülése nintsen a' Vilá-
ψ. 14. gosságnak a' Setétséggel, sem pedig
 egyesége a' KRISTUSnak a' Béli-
ψ. 15. állal; ne engedjed URam, hogy
 a' hi-

a' hitetlenekkel fele-más igában
 érkeztessem: de sőt inkább adj
 igaz Atyafiúi Szeretetet én ISTE-
 Nem én belém, hogy e'képen a'
1 Ján. 11. *Ysm. 111.* Világosságban maradhassak, és fe-
 retvén az én Atyámfiait, meg-
 tudhassam ez által, hogy én által-
 vitettem az Halálból az Életre.
 'Sólt. Könyörgök ezokáért én ISTE-
 CXVI 1. Nem Tenéked a' Jérusálemnek bé-
 y. 6. kekségeért. Az én Atyámfiáiért,
 y. 8. az én Barátimért, kérem, hogy lé-
 y. 9. gyen békeység ő benne. A' mi U-
 Runknak ISTENünknek Házáért,
 jót kívánok ő néki. Mútasd meg
Mát. v. oh URam, hogy nem rejtethetik-
 y. 14. el a' hegyen építettett Város, és
 a' kik abban lakoznak, azok a'
Esa. LX. Világnak Világosságai. Mondjad ezt
 y. 1. oh URam ő néki: Kelj-fel és vilá-
 goskodjál, mert el-jött a' te Vilá-
 gosságod, és az URnak Ditsősége
 te rajtad fel-támadott. Járjanak a'
 Pogányok a' te Világosságodban, és
 a' Királyok a' tenéked támadott
 Fényességben. Ditsérjed hát te-is
 Jéru-

Jérusálem az URat, ditsérjed a' te 'Sólt.
 ISTENedet Sion: mert Ő erősíti-
 CXLVI 1. meg a' te kapuidnak zárjait, és
 y. 12. meg-áldja te benned a' te fiaidat.
 y. 13. Te veled vagyon a' te URad ISTE-
 4Móf. XXI 11. Ned, és a' Királynak trombita za-
 y. 21. va is te veled vagyon. Imé azt
 kiáltja az UR a' Jérusálemnek: Ne,
 Sof. 3. 11. félj. és a' Sionnak: Ne bobsásd-le a'
 y. 16. te kezeidet. Mert a' te közötted la-
 y. 17. kozó erős URad ISTENed meg-
 tart tégedet, és nagy örömmel ör-
 vendez te rajtad.
 A' Te parantsolatod URam, 1Tim. 11.
 hogy a' Királyokért-is könyörgé-
 y. 2. sek legyenek, hogy tsendes és
 nyugodalmas étellel éljünk. Kö-
 nyörgök ezokáért én ISTENem, 'Sólt. XXI.
 y. 7. hogy vessed a' mi Királyunkra-is
 2Móf. a' Te mindenféle áldásodat; és az
 XVI 1. URnak Keze legyen az Ő Királyi
 y. 16. Fekén: Eolgaljanak Ő néki a' Né-
 1Móf. pek, és hajoljanak-meg előtte a'
 XXVI 1. Nemzetségek. Keljen-fel a' Király-
 y. 29. né-is a' Déborának Pálma-fája alól,
 Bir. 1v. és rontsa-meg az UR Siferát Ő
 y. 5. y. 15. előtt.

Ruth. IV.
ŷ. 11.

előtte. Tegye az UR ollyanná a' Királynét, mint Rákhel és Lea voltanak, kik ketten építették vala fel az Izraelnek Házát.

Zak. XIV.
ŷ. 9.

Te pedig én ISTENem légy Királya az egész Földnek, hogy legyen egy UR, és annak Neve is egy.

Tsel. XXVI.
ŷ. 18.

És e' végre nyissád-meg URam a' Vakoknak szemeket, hogy meg-forduljanak a' *Setétség*ből a' *Világosságra*, és a' Sátánnak hatalmából az ISTENhez: hogy bűnnek bocsánatját, és a' meg-ferteltettek közt részt végyenek a' Te benned való Hitnek általa.

*Solt.
CXLVI.
ŷ. 8.

Emeld-fel URam az el-eszteket: és valakik bíznak a' Te Nevedben,

Esa. XLIX.
ŷ. 2.

tegyed őket ollyakká, mint a' fényes nyíl, a' Te tegzedben el-

*Solt XXXI.
ŷ. 17.

rejtven őket. *Világosítsd* én ISTENem a' Te Szolgádon-is a' Te

Róm. XIII.
ŷ. 12.

Ortzádat, és tarts-meg engemet a' Te Jövöltodből. És miképen

hogy el-múlt az *Éjtfaka* és a' Nap el-közelgetett, adjad óh URam,

hogy le-vetkezzén a' *Setétség*nek tsele-

tselekedetit, öltözzem-fel a' *Világossághoz* hasonló öltözetben, és mint Nappalnak Fia, ékesen járjak, fel-öltözzén a' Hitnek és Szeretnek mely-vasában, és fífsággal az Idvétségnek reménységében. Beszélli e'képen az én IZAM minden napon a' Te Szabadításodat, és éneklek Néked, óh Izraelnek Szent ISTENE, mind addig, míg meg-látom én-is a' Te Ortzádat ott, a' hol *Éjtfaka* nem léfzen; hanem az UR meg-világosítja az ő Szolgait, és ő vele örökké országolnak. Ámen.

17bes. v.
ŷ. 8.

*Solt LXXXI.
ŷ. 15.
ŷ. 22.

Jel. XIII.
ŷ. 5.

Vasárnap Estvéli Imádság.

ERős Mindenható ISTEN! Ki egyedül vagy UR, és Te náladnál több nintsen. Rettenetes URam a' Te Uralkodásod, és békefényben Likozol a' magasságban: holott az Egeket *Setétséggel* béborítod, és ollyanná téved azoknak bé-fedezőjét, minéműi a' gyász ruha. Meg-homályosodik a' Föld-

1Móf. XVII.
ŷ. 1.
Esa. XLV.
ŷ. 6.
Jób. XXV.
ŷ. 2.

Esa. I.
ŷ. 3.

Ésa. ix. is a' Seregeknek URának haragja
 1. 19. miatt, és a' Népek léfnek úgy-
 mint eledele a' rüznek. Megfo-
 god URam Te a' Böltseket az ő
 Jób. v. tsalárságokban, hogy mind azok-
 1. 13. nak tanátsok, kik Te ellened tu-
 szakodnak, hafontalanok legyenek.
 Jób. xii. El vedzed a' Föld' Népe' Fejedelmi-
 1. 24. nek ezeket, és azt tselekezed,
 1. 25. hogy tapogassanak a' *setétben*, vilá-
 1 Sam. ii. gosság nélkül, és tévelyegjenek
 1. 9. mint a' rézég. De bátor meg-né-
 Ésa. xlv. müljanak-is az istentelenek a' *se-*
 1. 19. *téttségben*, meg-óltalmazza az UR
 az Ő Híveinek lábokat. Mert nem
 titkon éolott az UR, nem a' Föld
setéttségének helyén, és nem mon-
 dotta hijában a' Jákób' Magvának:
 Solt. cvii. Keressetek engemet: azért midőn
 1. 13. kiáltanak az URhoz az ő nyomo-
 1. 14. rúságokban; az ő nyavalyájoktól
 meg-fabadítja őket. Ki-hozza ö-
 ket a' *setétsegből*, és az Halálnak
 árnyékából, és az ő köteleket el-
 Ésa. xlv. faggatja. Meg-esküött az UR, és
 1. 23. meg nem változik: minden térd
 Ö-né-

Ö-néki hajol-meg. Az URban iga- 1. 25.
 zittatnak-meg, és dirsekedik Izra-
 elnek egész Magva. Távól légyen Jób. xxiv.
 hát én ISTENem én tölem, hogy 1. 16.
 el-hagyjam az URat, szolgálván 1. 24.
 idegen Isteneknek: a' mi URunk-
 nak ISTENünknek szolgálók én is,
 és az Ő Szavának engedel. Ésa. lxi.
 Az URnak kegyelmességeiről emlekezem, 1. 7.
 és ditsérem az URat, mind azo-
 kért, a' mellyeket én velem tse-
 lekedett az UR az ő irgalmaszá-
 ga Szerént, és az ő kegyelmessé-
 ginek sokasága Szerint. Aldom az Éfés. i.
 UR ISTENT, Ki meg-áldott min- 1. 3.
 ket minden Lelki áldással a' KRIS-
 TUSban. Ki adta Ő magát a' mi Gal. i.
 bűneinkért, hogy ki-mentene min- 1. 4.
 ket e' jelen való gonosz Világból,
 az ISTENnek és a' mi Atyánk-
 nak akarata Szerint. Aldom az 2Thes. ii.
 ISTENT, hogy a' midőn sokakra 1. 11.
 botsátotta a' tévelygésnek erejét,
 hogy hidjenek a' hazugságnak;
 engemet el-választott öröktől-fog-
 va az Idvességre a' Sz. LÉLEK- 1. 13.
 nek

nek fentelésében, és az Igazság-
 nak Hitiben. Aldom az ISTENT,
 Ki az Ő nagy irgalmaságából ú-
 jonná szült minket az élő remén-
 ségre a' JÉSZS KRISTUSnak ha-
 lálból való fel-támadásának általa.
 Az Idvességre, melyre Hit által
 tartatunk, és meg-kézfittetett mi-
 nekünk, hogy meg-jelenljék az
 utolsó időben. De kérlek Téged'
 oh én ISTENem, hogy mineku-
 tána örök vígasztalást, és jó remén-
 séget vettem a' Te kegyelmedből;
 igazgassd az én szívemet a' Te
 Szerelmedre, és a' KRISTUSnak
 békeséggel való el-várására: és
 kézfíts-el engemet, hogy mikoron
 el-jő az URnak ama' Napja *Ejtfaká-*
lán mint a' lopó: ama' haragnak
 Napja, Szorongatásnak, és nyo-
 morúságnak Napja, háborúságnak
 és pusztulásnak Napja, *Setétségnek*
 és *homályosságnak* Napja: melyben
 meg-Szorongattatnak, a' kik az UR
 ellen vétkeznek: és ki-omol az ő
 vérek mint a' por, és az ő testek
 lézzen

lézzen mint a' ganéj; akkoron-is
 ne légyek én *Ejtfakának* és *Seté-*
ségnek Fia, hanem józanon és
 valóban vetvén az én reménsége-
 met a' kegyelemben, légyen fel-
 övedzve az én derekam, és az én
 Szívemem meg-gyújtva. Légy
 kegyelmes URam e' végre a' Te
 Nevedért az én bűneimnek. Mert
 ha azt mondjuk, hogy nintsen bűn
 mi bennünk; mi magunkat meg-
 tsaljuk, és igazság bennünk nin-
 tsen. De ha meg-valljuk a' mi bű-
 neinket, hív és igaz az ISTEN,
 hogy meg-botsássa azokat, és
 meg-tisztítson minket minden ha-
 miságtól. Kiáltok azért Te hoz-
 zád Édes JESUSom a' Téged' kö-
 vető vakokkal, és ezt mondom:
 Könnyörülj én rajtam Dávidnak Fia.
 Tisztíts-meg engemet az én titkos
 bűneimből, hogy légyek tökéle-
 tes és tiszta fok vétkektől. Izra-
 elnek Reménysége, miért vólnál
 úgy, mint jövevény e' Földön?
 és mint az úton-járó, ki bé-tér
 az

1Thess. v.
§. 5.1Pét. i.
§. 13.

Luk. xii.

§. 25.

Sólt. xxv.

§. 11.

1Ján. i.

§. 8.

§. 9.

Mát. ix.

§. 27.

Sólt. xix.

§. 13.

§. 14.

Jer. xiv.

§. 8.

- az *éjjeli* nyugovásra? Miért lennél
 ű. 9. olyan mint a' meg-fáradott Férj-
 fiú, és mint a' Hatalmas, ki meg-
 nem tarthat?
- Is. xxxiii. Tisztítsad meg URam a' Júdát.
 ű. 8. is és az Izraelt minden ő alnok-
 ságiból, és kegyelmezz-meg azok-
 Ism. xii. nak, minekelötte el-hoznád a' *Se-*
 ű. 16. *tétséget*, és minekelötte meg-üt-
 nők lábainkat a' *setét* hegyekbe.
 Ism. ii. És még akkoron-is ne légy URam
 ű. 31. olyan Izraelnek, mint a' *pušta*,
 vagy mint a' *setétség* földé;
 de sőt inkább legyen szabadulás
 Abd. ű. 17. és fenzség a' Sionnak hegyén:
 ű. 18. legyen a' Jákób' Haza mint egy
 tűz, és a' Jósef' Haza láng: hogy
 ű. 17. mikor meg-eméztetik-is az Esau'
 háza, mint a' pozdorja; a' Jákób
 örökségül birja az ő örökségi jó-
 Luk. xi. szágát. Oltalmaz-meg engemet-
 ű. 35. is én ISTENem, hogy a' *Vilá-*
 gosság, melly én bennem vagyok,
 Eséf. v. *Setétséggé* ne legyen, és ne lé-
 ű. 11. gyen többé közösülésem a' *Setét-*
ségnek ama' házontalan tseleke-
 deté-

detével; hanem inkább meg-fedd-
 jem azokat, és úgy fénljék az én *Mát. v.*
Világosságom az Emberek előtt, ű. 16.
 hogy mások-is látván az én jó-
 tselekedeteimet, ditsőítsenek Té-
 gedet, mi Menyei ATYÁNKat. *Sólt.*
 A' Te Kezedbe ajánlom URam xxxi.
 e' végre az én Lelkemet, mert ű. 6.
 meg-váltottál engemet Igazság-
 nak Erős ISTENE. Te hozzád *Is. cxli.*
 folyamodom, ne hagy-d-el az én ű. 8.
 Lelkemet. A' Te Kezedbe vagy- *Is. xxxi.*
 nak az én életemnek napjai-is, ű. 16.
 mellyeket tsak egy tenyérnivé *Is. xxxix.*
 tévél, és hasonlókká az el-mú- *Is. cxliv.*
 landó árnyékhöz: azért taníts- *ű. 4.*
 meg URam engemet, hogy tud- *Sólt. xc.*
 hassam az én Napjaimnak zámat, *ű. 12.*
 és járhas-fak bölts fízel te előt-
 ted. Te benned vagyok URam *Is. xxxix.*
 minden bizodal-mam, ne hagyj-el *ű. 8.*
 engemet URam: én ISTENem *Sólt.*
 ne távozzál méfze en tölem: *xxxviii.*
 hogy ámbátor édes legyen-is e' *ű. 22.*
 Világ, és jó a' mi fzeimeinkkel *Préd. xi.*
 néznünk a' Napot; meg-emlekez- *ű. 7.*
 zem

y. 8. zem a' Sététségnek Napjairól, és
 meg-emlekezzem az én Terem-
 tsm. xii. tőről, míg a' vézedelemnek
 y. 3. Napjai el nem jönnek. Mostan pe-
 Solt. xci. dig mivelhogy óltalmam vagy
 y. 9. URam Te énnékem, és a' Felsé-
 ges ISTENT válaftottam hajlé-
 y. 10. komnak, bízom, hogy nem illet
 engemet a' vézedelem, és az of-
 tor nem közelget én hozzám:
 y. 5. nem félek az éjjeli rettegeéstől, és
 y. 6. az éjtzaka kegyetlenkedő dögtől:
 Solt. ii. le-fekzem azért, el-aluszom, és
 y. 6. fel-kelek; mert Te URam meg-
 gyújtod az én fővetnekemet, és
 Solt. xviii. az én URam ISTENem meg-vi-
 y. 29. lágosítja az én Sététségemet. Ámen.

*****§*****

IMÓs. I. 6, 7, 8. Azután monda
 az ISTEN: Légyen ki-terjefitetett
 Erőtség a' viz között, melly el-vá-
 lafka a' vizeket a' vizektől. És
 ferze az ISTEN ki-terjefitetett Erőf-
 séget, melly el-válaftaná a' ki-ter-
 jefitetett Erőtség alatt való vizeket
 a' ki-

a' ki-terjefitetett Erőtség felett való
 vizektől: és úgy lön. És a' ki-ter-
 jefitetett Erőtséget nevezé az ISTEN
 Egnek, és lön az Estve és a' Reg-
 gel, Második Nap.

Hétfön Reggeli Imádság.

URam! Mennynek ISTENE, Néh. 2.
 erős, nagy és rettenetes IS- y. 3.
 TEN! Ki megtartod fogadásodat,
 és irgalomságodat a' Tégedet fe-
 retőknek, és a' Te Parantsolati-
 dat megtartóknak. Tiéd óh UR-
 am a' nagyság, a' hatalom, di-
 tsőség, örökké-valóság, és méltó-
 ság; sőt minden valami a' Menny-
 ben és a' földön vagyon Tiéd: Ti-
 éd óh URam az Ország, Te ma-
 gasztalod-fel magadat, hogy légy
 minden Fejedelmeknek felette. Te
 vagy csak egyedül az UR, Te te-
 remtetted az Egeknek Egeit, és Néh. ix.
 azoknak minden sokságos Sere- y. 6.
 geit, ki-terjefítvén az Egeknek ke-
 rekségét az üregeken, és a' Vizek-
 nek y. 7.

* 10. nek *Énét* meg-tzirkalmazván mind
 a' Világosságnak és Setétségnek
 végéig Hirdetik ezokáért az *E-*
 * *Sált. XIX* gek az erős ISTENnek ditsőségét,
 * 1. és az Ő Kezeinek munkáját hirde-
 ti ama' ki *terjeftetett Erőtség.* Mi-
 * *Sált.* vel hogy tsak az Ő Neve nagy, az
 CXLVIII. Ő ditséreti a' földnek és az *Egek-*
 * 13. nek felette vagyon. Meg-tellyes-
 * *Sált.* dik URam az én *Éám-is* a' Te di-
 LXXI. tséreteddel, és minden napon a'
 * 8. Te ditsőségeddel. Fel-serkenek
 * *Sált.* jó reggel, ditsérlek Tégedet, és
 CVIII. éneket mondok Néked a' Népek
 * 1. között. Mert mind az Egeknek
 * 4. felette fel-magasztaltatott a' Te
 * 5. jóvóltod, és mind a' fel-őkig va-
 * *Sált.* gyon a' Te igaz mondásod. Jó
 CXIX. vagy URam Te, és jól tévő, ki
 * 68. tanítottál engemet gyermeksé-
 * *Sált.* gemtől-fogva, hordoztál és visel-
 LXXI. tél engemet minden időben, és
 * 17. minden én háborúságimban a' Te
 * *Ésa. LXIII.* Ortzádnak Angyala meg-Éabadi-
 * 9. tott engemet. Én pedig enge-
 * 10. detlen voltam óh én ISTENem,
 mi-

mivelhogy el-hagytam az URat,
 az élő *Vizeknek* Kútfejét, és áf-
 tam magamnak kútakat, mellyek-
 ben *Viz* nintsen. Vétkeztem és
 engedetlen voltam, a' mellyért
 mostan-is imé az *Eghen* vagyon az
 én bizonyságom, és az én dol-
 gaimnak tudója imé a' *magaság-*
ban vagyon. Oh vajha figyelmez-
 tem volna az URnak Parantsola-
 tira, olyan volna az én békesé-
 gem mint a' *folyó-víz*, és az én
 igazságom mint a' tengernek hab-
 ja. Mostan pedig nem *Éünnek-*
 meg az én *Éemeim* a' *firástól*,
 míg reám nem tekint és nem
 néz az UR az *Egből.* Mert meg-
Éegyenülnek óh URam, Izrael-
 nek Reménsége, mindenek kik
 el-Éakadnak Te töled; de az IS-
 TEN Éerint való bánat, Idves-
 ségre való meg-térést Éerez, mel-
 lyet soha-is az ember meg nem
 bán. Vajha meg-Éakasztanád Ur-
 am az *Egeket*, és le-Éállanál! hogy
 meg-tanits engemet az Életnek

Solt. xvi. ösvényire, elégséges öröm va-
Y. 11. gyon Te előtted, és gyönyörü-
Nab. i. ségek a' Te Jobbod felől. Jó az
Y. 7. UR, és a' borongatásnak napján
Esa. LXIV. Erőtség, és nem hagyja azokat,
Y. 9. a' kik Ő benne bíznak. Ne ha-
 ragudjál hát URam felettébb, és
 soha meg ne emlekezzél az én
 álnokságimról. Imé lássad, kér-
 lek URam, mert én Te Néped
 vagyok. Igazgassd inkább az én
Solt. xvii. lépésimet a' Te ösvényidben,
Y. 5. hogy ki ne hágyanak az én lába-
Esa. LVIII. im. Légyen az UR mindenkoron
Y. 11. Vezérem énnékem, és az Ő taná-
Solt. tsával igazgasson engemet. Mert
LXXI. ugyan is, kitsoda volna nékem
Y. 24. Mennyekben Te náladnál több, és
Y. 25. Te náladnál egyébben nem gyö-
 nyörködöm e' földön. El-fogyat-
 kozott az én testem, és az én
Y. 26. szívem, az én szívemnek közik-
 lája és Örökségem Te vagy mind
 örökké.
Ej. XLV. Tsak az URban vagyon min-
Y. 24. den igazság és erő. Az URban
 iga-

igazítottatnak meg, és ditselkedik
 Izraelnek egész Magva. Jöjjetek-
Y. 25. el hát ti-is Izraelnek Fiai, és Jú-
Jér. i. dának Fiai, jertek-el, és adjátok
Y. 4. magatokat az URnak örökké-va-
Y. 5. ló szövetséggel, melly soha fele-
 dékenységben nem lézen. Mert
Siral. II. imé meg-homályosítá az UR ha-
Y. 1. ragjában Sionnak Leányát, az Ég-
 ből alá hajtá a' földre, Izraelnek
 ékeségit, és meg nem emleke-
 zett haragjában az Ő lábai alatt
 való fékről. Térjete meg azért
 és fordúljatok-el minden ti ál-
 nokságaitoktól, és tinéktek az ál-
 nokság nem lézen romlástokra.
 Vessetek-el töletek minden ál-
Y. 35. nokságot, mellyel vétkeztetek,
 és ferezzetek magatoknak új lé-
 vet lelket, és miért halnátok-
 meg óh Izrael' Háza. Mert azt
Esa. XLV. mondja az UR, Ki az Egeket te-
Y. 18. remtette: Nem fégyenültek-
Y. 17. meg, és nem léztek gyalázato-
Ej. XLVI. fok soha örökké. El-hozom az
Y. 13. én igazságot, nem mekke va-
 gyon,

gyon, és az én szabadításom nem kékik. Mert Szerzek Sionban szabadulást, és Izraelben lézen az én Ditsőségem. Nem végezte még el az UR, hogy az Izraelnek nevét úgy el-törlené, hogy az *Eg* alatt ne volna, azokáért meg szabadítja őket. Ne vess-meg hát URam minket a' Te nagy Nevedért; ne vesd-meg a' Te Ditsőségednek fékit, emlékezzél-meg, ne tedd hijában valóvá a' Te mi velünk tett Frigyedet; de sőt tégyed olyanná Jakóbnak maradvát, a' sok Nemzetségek között, mint a' *Mennyei* harmat, és mint a' fűvön való harmatok, melly nem vár vala az embertől, és nem bízik vala az embereknek Fiaiban.

Adj áldást URam énnékem-is, és mivelhogy Száraz földet adtál énnékem, adj énnékem *Vizeknek* Kút fejét-is: hogy meg-elégedjen a' Szárazban-is az én lelkem, és légyen olyan mint a' nedves kert.

és

és mint a' *Vizeknek* folyása, mellyeknek *Vizei* el nem fogynak. Külsőképen-is ne reked-bé URam az *Egeket*, és ne tedd azokat az én fejem felett olyanná mint az értz, és a' földet, melly én alattam vagyon, mint a' vas, és ne engedjed, hogy az első helyében por és hamu fáljon alá az *Egből*, míg nem tellyeséggel elvefzenek. Nyisd meg inkább az *Egeknek* tsatornáit alkalmas időben, és borsáss áldást URam én reám, meg-dorgálván a' kár-tévőt én érettem; hogy ne vefesse el az én földemnek gyümölsét, és ne légyen a' Elő-tő az én mezömen meddö.

Mivel pedig nem alítom, hogy a' tzelt még el-értem volna; adj URam hogy azokat a' mellyek hátam megett vagynak el-felejtven, azokra pedig igyekeztven a' mellyek előttem vagynak, a' tzel felé fussak, az ISTENnek a' KRISTUS JESUSban való *Mennyei* Hívatata-

B 4

vatalának jutalmának el-vételére.
 Agg. II. És mivelhogy csak kevés idő va-
 y. 6. gyon még, és meg-indítja a' Se-
 regeknek URa az Egeket, a' Föld-
 det, a' Tengert, és a' szárazt; tse-
 lekedjed URam, hogy akkoron-is
 'Sid. XII. a' mozdíthatatlan Országot fel-vé-
 y. 28. vén, tartsam-meg a' Kegyelmet,
 mellynek általa úgy toigáljak,
 hogy előtted kedves légyek féle-
 lemme és tisztelettel. Amen.

Hétfőn Eftvélí Imádság.

M. Magasságos Erős. ISTEN! Meny-
 y. 22. nek és Földnek Birája. Kinek
 'Sólt. Beféde által lettenek az Egek, és
 xxxiii. a' Te Szádnak Lelkével minden ő
 y. 6. Seregei. A' ki csak Tennen-ma-
 Job. IX. gad terjesztetted-ki az Egeket, és
 y. 8. a' Tengernek hatalmát lábaid alatt
 y. 10. tapotod, A' ki nagy dolgokat tse-
 lekezel, és meg-foghatatlanokat,
 Jer. LI. tsudálatosokat, és meg-fájlálha-
 y. 15. tatlanokat. Ki-terjesztetted URam
 Te az Egeket a' Te értelmekkel,
 és

és egy szóddal kerze az Egen y. 16.
 Vizeknek fokaságát. Meg-tartoz- Job. xxxv.
 tatod a' tsep-vizeket az Egen, és y. 27.
 vizont meg-üríted az Egek töm- Job.
 luit, hogy a' port esővel meg- xxxviii.
 öntözze, hogy a' földnek hantjai y. 37. 38.
 öfve ragadjanak. Meg nyitja az 5Móf.
 UR az Ő jó kintsét az Eget, hogy xxvi. i.
 meg-áldja a' mi kezeinknek mun- y. 12.
 kait, és vizont bé-rekeztet, mi- i Kir. viii.
 dön ellene vétkeztünk. Meg-in- y. 35.
 dítja az Egeket, a' melly napon fel- Es. xlii.
 gerjed az Ő haragja. Az Egeknek y. 13.
 minden serege-is meg-senyved, és Es. xxxiv.
 y. 4. egyben hajtának az Egek mint a'
 hárttyák, és azoknak minden sere-
 ge le-húll, miképen le-húll a' Fö-
 lönök levele, és miképen le-húll
 a' figének levele. Ditsérjétek hát
 'Sólt. az URat magasságos Egek, és az CXLVII.
 y. 4. Egen fellyül való Vizek. Ditsérjé-
 y. 5. tek az URnak Nevét, mert Ő mon-
 y. 6. dotta, és lettetek, és rendet la-
 bott azoknak, melly soha el nem
 változik. Ditsérjék Őtet az Egek: Sólt. lxix.
 y. 35. mert a' felhőkben kitsoda volna ha-

*Sólt. fonlatos az URhoz? URam Sere-
 LXXXIX. geknek ISTENE, kitsoda olyan
 7. Erős UR, mint Te vagy, mert a'
 9. Te igaz-mondásod Te környüled
 *Sólt. XLIV. vagy. Te vagy ISTEN az én
 5. Királyom! Ditsérem azért én is
 *Sólt. VII. az URat, az Ő igazsága érént,
 13. és éneklek a' Felséges URnak Ne-
 Efd. IX. vének. De vallyon mit mond-
 10. jak Tenéked óh én édes ISTEN-
 em, mert el-hagytam a' Te Pa-
 rantsolatidat. Izraelnek ISTENE,
 15. Igaz vagy Te, én mindazáltal meg-
 maradtam, mint e' mái Nap-is meg-
 bizonyítja, és ímé jelen-vagyok
 előtted az én bűneimben. Mos-
 tan azért óh én ISTENem! val-
 lást tételek előtted, mert ha maga-
 mat salétrommal meg-mosnám-is,
 és szappannal fejezitem-is maga-
 mat; mindazonáltal jegyeztetve
 vagy az én álnokságom előt-
 ted, mikor a' vétkekben meg-hól-
 tam vala, mellyekben jártam e'
 Világnak élete érént, a' Fejede-
 lem érént, kinek hatalma va-
 gyon

gyon a' Levegő-egen, és a' Leleken
 melly most tselekezik a' vakme-
 rö emberekben. Fel-emelem
 azért az én szívemet kezeimmel
 egyetembe az Egbe az ISTENhez.
 Tekints alá URam az Égből, és
 nézz alá a' Te fent ségednek haj-
 lékából: hol vagy a' Te feler-
 med, és a' Te hatalmaságod? a'
 Te irgalmaságodnak és kegyel-
 mességednek fokságok meg-tartó-
 zott-é én tölem? Miért engednél
 URam engemet a' Te útaidtól el-
 tévelyednem? Téríts meg URam
 inkább engemet Te hozzád, és
 meg-térek. Gyógyíts meg enge-
 met, és meg-gyógyúlok, tarts-
 meg engemet, és meg-tartatom,
 mert Te vagy az én ditséretem.
 Légyen URam a' Te irgalmasá-
 god én rajtam, miképen bíztam
 Te benned: hogy ámbár meg-hól-
 tam-is a' vétkekben, meg-eleve-
 nítez a' KRISTUSban, és véle
 együtt fel-támasztván, véle együtt-
 is helyheztetz a' Mennyben. Já-
 rúlok

Siral. III.
7. 41.

Ésa LXIII.
7. 16.

7. 17.

Siral. V.
7. 21.

Jér. XVII.
7. 14.

*Sólt.
XXXI. II.
7. 22.

Éfés. II.
7. 5.

- rúlok Ő általa Te hozzád én IS-
Sid. VII. TENem; mert Ő mindenkoron
 1. 25. él, hogy esedezzek én érettem.
 26. Szent Ő, ártatlan, és széplő nél-
 kül való, és olly Fő Pap, ki az
Egeknel magasságosb lévén, ama-
 1. 27. *Mennyei* ditsőséges léleknek Jobjára
 1. 1. ült, hogy lenne amaz új és drá-
 2. 6, 8. ga Szövetségnek Közbenjárója.
 Tégy hát URam engemet is Ő al-
 6. tala ennek drága ígéreteinek ré-
 10. fűzésévé, és monddad ezt énné-
 kem: Bé-nyomom az én Törvé-
 nyemet a' te elmédbe, és a' te
 fűvedbe bé írom: lélek te né-
 ked ISTENed, és te lélezzél Né-
 12. pem énnékem. Kegyelmes lélek
 a' te álnokságidnak, és a' te bü-
 neidről 's hamisságidról meg nem
 emlékezem többé. Ne engedjed
 1. 13. *Gak. VI.* URam e' végre, hogy meg-tsalat-
 7. 8. kozzam, és vetvén a' testnek, a'
 testből arassak védelemet; ha-
 nem vessék a' Léleknek, hogy Ő
 1. 14. *Tim. VI.* rök Életet arassak. Ne engedjed
 17. hogy fel-fúvalkodjam elmémben,
 és

és az ISTEN' Pitvarához Bőfű-Ézék. VII.
 ságnak Bálványát emeljek: ha- 1. 3.
 nem tselekedjem igazságot, a' jót *Mich. VI.*
 mellyet kíván az UR én tölem, 1. 8.
 feressem az irgalmasságot, és a-
 lázzam-meg magamat, alázatosan
 járván az én ISTENemmel.
 Árazzad-ki én ISTENem a' Te *Es. LXVI.*
 Háza-ra is a' Békeiséget, mint- 1. 12.
 egy folyó-vizet, és mint egy ki-
 áradott patakot. Az *Egek* har- *Esa. XLV.*
 matozzanak Ő reá onnan fellyül, 1. 8.
 és az *Egek* tsepegjék az igazsá-
 got, nyissa-meg magát a' föld, és
 kármazzanak onnat, szabadítás,
 és igazság. Ne terjed-ki URam *2 Kir. XXI.*
 a' Te Jérusálemedre a' Samariá- 1. 13.
 nak lineáját, és ne töröld-meg
 azt, miképen meg-törli ember a'
 tálat. Tekints alá inkább a' Te
 1. 14. *Masf.*
 fűztségednek helyéből a' *Mennyi-*
 1. 15. *XXVI.*
 ből, és áldjad-meg az Izraelt a'
 Te Népedet, és a' földet, mel-
 lyet adtál minékünk, hogy bátor-
 1. 16. *Jér. XXXIII.*
 ságban lakozván a' Jérusálem, lé-
 gyen

gyen az ő Neve, mellyel hívattak: Az UR mi Igazságunk.

Jérém. Te pedig én ISTENem! ki az
xxxiii. Égnek és a' Földnek Törvényit el-
x. 25. rendelvén, föverséget tettél a'
Nappal és az Éjszakával: zárj

Jób. xii. engemet is ez éjtzaka a' Te ó-
x. 14. talimad alá, hogy senki is engem
onnan ki ne vehessen. És mivel

Márk xiii. nem tudhatjuk mikor jö-meg a'
x. 35. Háznak URa, adjad URam hogy
x. 36. vigyázzak, hogy ha hirtelen meg-
jövend-is, ne találjon engemet
aluva, sőt midőn öfve-rontatnak-

Jób. xxvi. is az Égnek oflopi, és az Ő ha-
x. 11. ragja miatt meg-mozdúlnak, mi-
dön új Egek teremtetnek, és az

Esa LXV. elébbiek ingyen sem említettnek;
x. 17. akkor-is én igazságban lássam-meg

Sóla. xvii. az Ő országát, és meg-elégíttes-
x. 15. sem az Ő ábrázatjával, midőn fel-
ferkenek. Ámen.

*****S*****

1Móf. I. 9, 10, 11, 12, 13. Az
után monda az ISTEN: Gyűlje
nel

nek egybe az Eg alatt való Vizek
egy helyre, hogy tessék-meg a' fá-
raz, és úgy lön. A' fárazt pe-
dig nevezé ISTEN Földnek: a'
vizeknek sokaságát Tengernek: és
látá ISTEN hogy ez jó volna.
Monda annakfelette az ISTEN:
hozzon a' Föld gyenge füveket,
mag-hozó füveket, gyümöls-fá-
kat, mellyek az ő nemek ferént-
való gyümölsöket hozzanak, mel-
lyekben legyen az ő magvok é'
Földön: és úgy lön. Hoza annak-
okáért a' Föld gyenge füveket,
mag-hozó füveket az ő nemek fe-
rént. és gyümöls-termő fákat,
mellyekben vala az ő nemek ferént
való magvok: és látá ISTEN,
hogy az jó volna: és lön az Estve
és a' Reggel, Harmadik Nap.

Kedden Reggeli Imádság.

Seregeknek URa! Izraelnek IS- Esa.
TENE! Te vagy egyedül a' xxxiii.
Földnek minden országának ISTENE, x. 16.
Te

Te teremtetted a' Mennyet és a'
Péld. III. Földet. Te URam böltseséggel
 19. fundáltad a' Földet, mert a' ten-
Sólt. XXIV. gereken fundáltad azt, és a' folyó-
 2. vizeknek felette tsináltad azt, mi-
Sólt. CIV. dön a' Te parantsolatidra el-öz-
 7. lanak a' mélységek, és a' Te
 8. Mennydörgésednek hávára hamar
 el-menének. Fel-emelkedének az
 hegyek, és a' völgyek le-fállának
 a' helyre, melyet azoknak ren-
 deltél. Uralkodik az UR! örül-
Sólt. XCVII. jön a' Föld, örvendezzenek a' nagy
 1. Szigetek. Ditsérjék Ötet az Egek
Sólt. LXIX. és a' Föld, a' Tengerek és valami
 35. azokban vagyon. Mert az ISTEN
Sólt. XLVII. mind az egész Földnek Királja, és
 8. Övé a' Földnek meg-óltalmazása.
 10. Az Ő Tudománya által fokadtak-
Péld. III. ki a' mélységekből a' vizek, kik-
 20. nek határt vetett; hogy vizük ne
Sólt. CIV. térnének a' Földnek el-borítására.
 9. Mikor a' Seregeknek URa ISTENE
Amós. IX. meg-veri a' Földet, meg-rendül, és
 5. sirnak mind azok a' kik azon lak-
Ef. XXIV. nak. Sír, meg-romol a' Föld, meg-
 4. erőt-

erőtlenül, el-romol a' Föld' kerek-
 sége, meg-erőtlenülnek a' Föld' Né-
 pének Nagyjai: Mert az ISTEN, *Jób. xv.*
 mint a' Fölönök egreszt, úgy el- *11.*
 vezti hatalmasúl, és mint az olaj-
 fának virágít, úgy el-hányja őket;
 holott az Istenfélő olyan, mint a' *Jób. vii.*
 böv-nedvességű Élőfa a' Nap előtt, *16.*
 mellynek gyenge ága az ő kerté-
 ben ki-terjeszkedik, mellynek gyö- *17.*
 kerei nagy sűrűen öfve-fonódnak,
 és az ő Urának palotájába bénéz.
 Mert nem az ő femeinek látása *Ésa xi.*
 szerént itél az UR, és nem fülei *3.*
 nek hallása szerént dorgál-meg, ha-
 nem igazságban itéli-meg a' fe- *4.*
 gényeket, és igazság szerént dor-
 gálja-meg a' Földnek alázatosít, a'
 Földet meg-veri hájának vezéjejé-
 vel, és ajakainak Lelkével meg-
 öli a' hitetlent.

A' Földnek utolsó részétől-fogva *Ésa xxiv.*
 hallottuk, URam, hogy az igazak- *16.*
 nak ékekségek vólt az hálá-adó,
 éneklés; ezokaért örvendeznek az *Sólt. LXXI.*
 én ajakaim, mikor Tenéked énekel- *23.*
 nek,

nek, és az én Lelkem is, mellyet meg-fabadítottál. Az én nyelvem is minden napon hirdeti a' Te igazságodat; mert a' pufta földön talál engemet, és a' ki-etlenségnek ifonyú puftájában: környül-vével engemet, oktatál engemet, őriztél engemet, mint a' Te fêmeidnek fényét, helyezettél a' magas Földre, hogy enném a' mezőknek gyümölsét, és a' kö-fiklából-is mézet foptattál én velem, és olajt a' kemény kőből. De hirdetem bizonnal az én hamisságomat is, és fozgalmatos vagyok az én bünöm felől; mert el-felejtkeztem a' Kö-fikláról, a' ki-fült engemet, el-felejtkeztem az Erős ISTENről, a' ki teremtet engemet. Meg-fokasodtak az én gonofságim Te előtted, és az én büneim bizonyságot téznek én ellenem; mert az én hamisságim én velem vagynak, és az én büneimet esmérém. De vallyon testi fêmeid vagynak-é Néked? úgy itelz-

ψ. 24.

5Móf.

xxxii.

ψ. 10.

ψ. 13.

'Sólt.

xxxviii.

ψ. 19.

5Móf.

xxxii.

ψ. 18.

Esa LIX.

ψ. 12.

Job. x.

ψ. 4.

ítélz-é Te, mint az ember itél? hogy az én álnokságimról tudakoznál, és az én bünöm felől értekeznel? Vallyon kitsoda olyan ISTEN, mint Te vagy, ki el-vé-
 zed a' mi álnokságinkat, és a' Te örökségednek maradékának bünét el-hallgatod. Nem mind örökké tartja-meg az Ő haragját az UR, mert gyönyörködik az irgalmaságban. Hozzánk térvén, könyörül rajtunk, el-tapodja a' mi álnokságinkat, és a' tengernek mélységes örvényibe veti minden mi büneinket. Légy hát kegyelmes, UR-am, a' Te Nevedért az én büneimnek. Ne hagyj-el engemet, UR-am! én ISTENem! ne távozzál melőle én tölem. Vár az én lelkem Tégedet; mert Te vagy az én segedelmem, és páfom. Te benned vígad az én fívem, ezért mert a' Te Szent Nevedben bí-zom.

ψ. 6.

Mik. vii.

ψ. 18.

ψ. 19.

'Sólt. xxv.

ψ. 11.

'Sólt.

xxxviii.

ψ. 22.

'Sólt.

xxxii.

ψ. 20.

ψ. 21.

Ne tekintsed, URam, Jákóbban a' hamisságot, és ne nézzed a'

4Móf.

xxiii.

ψ. 21.

Solt. em, én Királyom, és áldjam a
 CXLV. Te Nevedet mind örökkön örö-
 k. 1. rökké. Ámen.

Kedden Estvéli Imádság.

Ésa. XLV. **I**Gaz és Megtartó ISTEN! Te
Y. 21. vagy egyedül ISTEN, és nin-
 tsen több náladnál. Nintsen sen-
1 Sam. 11 ki olyan fent, mint az UR, söt
Y. 2. nintsen senki Te kívül, és nin-
 tsen senki olyan erős, mint a'
'Solt. XXIV. mi ISTENünk. Az URé a' Föld,
Y. 1. és annak teljessége, a' Földnek ke-
Jób. reksége, és annak minden lakosi;
XXXVII. mert Ő rendelte-el annak mérté-
Y. 5. keit, és Ő mérte-meg azt mérő-
Jób. 1X. finórral. Annakokáért el-mozdít-
Y. 5. ja helyéből az *hegyeket*, úgy-hogy
 az emberek ezekbe se vegyék, fel-
 forgatja azokat az Ő haragjának
Y. 6. idején; és a' Földet helyéből ki-
Jób. mozdítja, úgy-annyira hogy meg-
XXXVIII. rendüljenek annak oszlopai. Ő ru-
Y. 9. házta-fel a' Tengert-is felhövel, és
 homályossággal, mintegy pólával,
 bé-

bé-fedezte, midőn meg-zakasztván *Y. 10.*
 ő érette a' Földet, és reteszt vet-
 vén reája, bé-zárta azt ajtókkal, *Y. 8.*
 holott ki-folyna, mint a' gyermek
'Solt. az ő Annyának méhéből. Ennek-
LXXVII. okáért meg-félemlének, midőn lá-
Y. 17. tának a' Vizek Tégedet, ISTEN,
 meg-indulának a' mélységek-is,
 meg-láttatának a' vizeknek örvé-
Solt. XVIII. nyei, és ki nyilatkoznak a' Föld
Y. 16. kerekiségének fundamentomi, a' Te
 meg-feddéfed miatt, URam, és a'
 Te orrodnak felének fúvása miatt.
Jób. XI. Nem találhatni-meg a' Te Böltse-
Y. 7. ségednek mélységét; mert ho-
 zabb annak mértéke a' Földnél,
Y. 9. és Élelesebb a' Tengernél. A' Te
'Solt. igazságod, mint az ISTENnek be-
XXXVI. gyei, a' Te ítéleteid, mint a' bőv
Y. 7. mélységű Vizek. De betsületes,
Y. 8. óh ISTEN, a' Te irgalmaságod,
 annakokáért az embereknek fiai
 bíznak a' Te Szárnyaidnak árnyé-
 kában. Mert az örökké-való IS-
Ésa. XL. TEN az UR, a' ki teremtette a'
Y. 28. Földnek határit, erőt ad a' meg-
 fara-

29. fáradottnak, és a' kinek nintsen ereje, erejét meg fokasítja.

Ésa. Hajtsd-le hát, URam, a' Te füleidet, és hallgasd meg, nyisd-meg,

30. URam, a' Te femeidet, és lásd-meg; mert a' Mennyeknek URát

Jón. 1. ISTENét tisztelem én-is, a' ki a' 9. Tengert és Szárazt teremtetten. Az

5Móf. URnak Nevét hirdetem, és nagy-
xxxv. 1. ságot tulajdonítok a' mi ISTEN-

3. ünknek. A' ki nem vona-le engemet azokkal, kik a' koporsó-

Ézék. xxvi. ban le-fállának, a' régen meg-

20. holt Néphez, és nem helyhezette a' Földnek alsó részében, mint

fok időktől-fogva való puftaságokban, azokkal kik a' koporsó-

ban le-fállának, azokkal kik fűntelen a' koporsóban maradnak,

Jób. xxi. 32. és kiknek édes a' sír'vermének

33. Földe; hanem meg-tartott kegyelmesen, akkor-is midőn vezedel-

Jón. 11. 6. mesen körül-vettenek vala engemet a' Vizek, és az én Lelkem

8. el fogyatkozott volna én bennem.

Sólt. cxlv. 2. Aldlak, URam, minden napon Té-

gedet,

gedet, sőt még *Ejjele-is* meg-ém. *Sólt. cxix.*

lékezem a' Te Nevedről, hogy 35. még akkor-is kedveztrél énnékem,

midőn büntetnéd a' Földnek gon- *Ésa. xlii.*
ofságát, és a' gonoszoknak ha- *3. 11.*

36. miságokat, midőn puftítanád a' *3. 9.*
Földet, hogy annak bünösit el-ve-

37. zessed arról; midőn perlenél a' *Hóf. iv.*
Földnek lakosival, azért, hogy *3. 1.*

nintsen ő benne semmi igaz be- *3. 1.*
féd, semmi irgalmaság, és az

ISTENnek semmi esmérati e' *3. 1.*
Földi Emberekben. Meg-érdem-

38. lem vala ugyan-is, hogy el-jöjjön *Ézék. vii.*
ellenem-is a' reggeli sententia, *3. 7.*

39. és ki-ontsd én reám a' Te hara- *3. 8.*
godat, meg-ítélvén engemet az

én útaim kerent, és reám vet- *3. 8.*
vén minden utálatosságit. Mert *Ésa. lxi.*

40. olyan vagyok én is mint a' tisz- *3. 6.*
tátalan, és mint a' meg-fertézte-

tett ruha minden én igazságom. *Sólt.*

41. El-borították az én fejem az én *xxxviii.*
hamiságim, és erőm felett nehe- *3. 5.*
zültenek én reám. Ne fedj meg *3. 1.*

hát, URam, tovább-is engemet a' *3. 1.*
Te

Te búsuláfordban, se ne ostorozz-
 meg engemet a' Te haragodban.
 Siess inkább az én segítségemre,
 óh URam! én Szabadítóm, és
 monddjad ezt énnékem-is a' Té-
 gedet látni kívánó Zákéussal: Ma
 lett idvessége e' Háznak, mert ő-
 is az Ábrahámnak fia. Illeszed az
 én Éamat amaz Eleven-Éénnel,
 ezt mondván: Imé ez illeti a' te
 ajakaidat, el-vétezik azért a' te
 hamisságod, és a' te bűnöd el-
 tisztíttatik. Ne botsátsd, URam, e'
 végre az én Házamba az átkot,
 melly ki-mégyen e' Földnek fíné-
 re, hogy meg-emélfize azt, an-
 nak fát, és köveit. Söt paran-
 tsolj, URam, az Angyalnak, kinek
 Kezében vagyon az Élő ISTEN-
 nek Petsétje, hogy petsételjen-
 meg engemet az én homlokomon,
 hogy ne ártsanak énnékem azok,
 kiknek adatott, hogy ártsanak a'
 Földnek és a' Tengernek. Ne enged-
 jed, URam, el-Éakadnom az IS-
 TENnek Kegyelmetől, hogy vala-
 melly

Y. 23.

Luk. XIX.

Y. 2, 4.

Y. 9.

Ésa. VI.

Y. 6.

Y. 7.

Zak. V.

Y. 3.

Y. 4.

Jel. VII.

Y. 2.

Y. 3.

Sid. XII.

Y. 15.

melly keferü gyökér fel-neveked-
 vén, meg ne háborítson enge-
 met; de söt öldököljem-meg az
 én földi tagaimat, a' paráznasá-
 got, tisztátalanságot, bújaságot,
 gonof kívánságot, és a' fősvény-
 séget, melly bálvány-imádás. És
 a' miképen el-alufik az Ember,
 és fel-kél, és látja, hogy a' Föld-
 be vetett mag gyümölsözik, és fel-
 húzalkodik ugyan híre nélkül, és
 miképen a' Föld ő magától gyü-
 mölsöt terem, füvet előzőr, az-
 után fejet, azután gabonát: akké-
 pen nevekedjen én bennem az
 ISTENnek Orzága, és légyen az
 én Éivem, mint a' jó termő Föld,
 melly az Igének gyümölsét meg-
 hozza.

Kolos. III.

Y. 5.

Márk. IV.

Y. 27.

Y. 28.

Y. 26.

Mát. XIII.

Y. 23.

Terjesszed-ki, URam, a' Te ir-
 galmasságodat a' Te esméröldre,
 és a' Te igazságodat az igaz Éi-
 vü Emberekre. Légy ISTENE
 a' Te Népednek. És az UR' Di-
 tsőségének esméretivel teljék-bé
 a' Föld, miképen bé-borítják a' Vi-
 zek

Solt.

XXXVI.

Y. 11.

Jér. XXX.

Y. 22.

Hab. II.

Y. 14.

Ezek. xvii. zek a' Tengernek mélységét. E'
 y. 24. mérjék-meg minden mezei-fák,
 s Móf. hogy Te vagy az UR, és mond-
 xxxi. i. ják ezt a' Tshipke bokorban Lakozó-
 y. 16. nak: Uralkodjál mi rajtunk. Tsak
 Birák. ix. hogy kérlek, URam, ne hogy tűz
 y. 14. jöjjön-ki a' Galagonyából, melly
 y. 15. meg eméltte a' Libánusnak Tzed-
 Esa. xlv. rusait; de söt harmatozzanak on-
 y. 8. nan fellyül az Egek, és az Egek
 tsepegjék az igazságot, nyíssa-
 meg magát a' Föld, és hármazza-
 nak onnét szabadítás és igazság.
 s Móf. Száljanak, URam, én reám-is, és
 xxvi. i. környékezzenek-meg engemet a'
 y. 2. Garizim hegyének áldási, és enged-
 s Móf. jed meg-látnom az URnak javait
 xxvii. az Élőknek Földében. Söt mikor
 y. 12. el-múlik is e' Föld a' Királyi Szék-
 s Solt. xxvii. ben ülönek tekinteti előtt, és meg-
 y. 13. itéltetnek a' Halottak az ő tsele-
 Fel. xx. kedetek férént, találtaffam bé-ir-
 y. 11. va az Élőknek Könyvében.
 y. 12.
 y. 15.

El-hívén azért bizannyal, hogy
 Esa. li. ámbátor meg-avúljon is a' Föld,
 y. 6. mint a' ruha, és el-vefzenek-is
 annak

annak lakosi, az én szabadításom
 mind örökké lézen, és az én Solt. iv.
 igazságom el nem romol: le-fek- 2. 9.
 kem békeféségben, és el-alazom, Solt.
 és a' Te Kezeidben ajánlom az xxxi.
 én Lelkemet; mivelhogy Te vál- y. 6.
 tottal-meg engemet, URam, igaz-
 ságnak Erös ISTENE. Amen.

*****S*****

1 Móf. I. 14, 15, 16, 17, 18, 19.
 Azután monda ISTEN: Légyenek
 világosító állatok az Égnek ki ter-
 jeztésén; hogy külömbséget tégye-
 nek a' Nap között, és az Éjtzaka
 között, és legyenek jelei bizonyos
 időknek, Napoknak és Eftendőknek.
 Légyenek, mondok, világosító állatok
 az Égnek ki terjeztésén, hogy vi-
 lágosítsák a' Földet: és úgy lön.
 Szerze azért az ISTEN, két nagy
 világosító állatot: a' nagyobb-
 bik világosító állatot, hogy vilá-
 gosítana Nappal: a' kisebbik vilá-
 gosító állatot, hogy Ejtzaka vilá-
 gosítana: és Tsillagokat-is. Es
 hely-

helyhezreté az ISTEN azokat az Egnék ki-terjeztésén, hogy a' Földet meg-világosítanak. Es hogy vezéri lennének a' Napnak, és az Ejt-fakának, és külömbséget tennének a' Világosság és Setétség között. Es látá ISTEN, hogy az jó volna, és lön az Estve és a' Reggel, Negyedik Nap.

Szereclán Reggeli Imádság.

Ditsőségnek Királya! Seregeknek URa! Ki a' Napot adtad ^{'Sólt. XXIV. 7. 10.} a' Napnak világosságúl, a' Hódnak ^{Jér. XXXI. 7. 35.} járásit, és a' Tsillagokat világosságúl az Ejt-fakának. Seregeknek URa a' Te Neved; mert Te teremtetted, URam, ezeket, és előhozod ezeknek seregét Éam férént, nevén szólítod mindeniket, és a' Te nagy Hatalmaságod 's Erősséged miatt ezeknek egy hij-jok-is nintsen. Sátort ferezettél ^{'Sólt. XIX. 7. 5.} az Egekben a' Napnak, és az, mint egy Völegény, ki-jöven az ő ^{7. 6.} Ágyas-házából, fíet, mint egy erős férj-

férjfiú, az ő utának el-végezésére; ^{Jób. IX. 7.} de ha meg-tíltod, URam, azt, fel nem kél, és Te a' Tsillagokat is bé-petsétled. Meg-állanak a' Nap ^{Hab. III. 7. 11.} és Hóld az ő helyekben, midőn a' Napnak világánál le-fállanak a' Te nyílaid, és annak fényessé-ségénél a' Te villogó kopjaid. ^{Ésa. XXIV. 7. 23.} Meg-fégyenül a' Hóld, meg-pirúl a' Nap, midőn uralkodik az UR Sionnak és Jérusálemnek hegyén: midőn ki-jő az UR az Ő helyé- ^{Ésa. XXVI. 7. 21.} ből, hogy meg-büntesse a' Föld-nek lakosinak álnokságokat; hogy meg-fizessen az embereknek tse- ^{Jób. XXXIV. 7. 11.} lekedetek férént, és meg-találja ki-ki mind az ő úta férént, a' mit keres.

Rettegik azért Nap-nyúgottól- ^{Ésa. LIX. 7. 19.} fogva az URnak Nevét, és Nap-támadattól-fogva az Ő Ditsőségét. Mert az URnak fêmei vagynak az igazakon, és az Ő fülei azok- ^{1Pét. III. 7. 12.} nak könyörgéseken; az URnak pedig ortzája azok ellen, a' kik gonofzt tselekefznek.

Siral. III.

y. 25.

y. 24.

y. 23.

Ésa. XLIX.

y. 1.

Gal. IV.

y. 6.

y. 7.

Péld. XV.

y. 20.

XVII.

y. 25.

IV.

y. 23.

y. 27.

Jó bizonyára az UR azoknak,
a' kik várják Ötet, a' Léleknek,
melly keresi Ötet. Azért várja az
én Lelkem-is Ötet, és ezt mond-
ja: En örökségem az UR; mert
minden reggel meg-újulnak én
rajtam az Ő irgalmasági, és nagy
az Ő igazsága. Az UR az én
Anyámnak méhétől-fogva hívott
engemet, az én Anyámnak mé-
hében mikor vólnék, meg-einle-
kezett az én nevemről, és ki-bo-
tsáta az Ő Fiának Lelkét az én
Éivembe, hogy ne lennék Éöl-
ga, hanem Fiú, és ISTENnek
Örököse a' Krisztus által. Oh vajha
bölts Fiú lennék én ISTENem,
a' ki megörvendeztetí az Ő Aty-
ját, és ne lennék búsulására az
én Atyámnak, és az én Szülőm-
nek keserűségére. Oh vajha min-
den örőzésnek felette meg-öriz-
ném az én Éivemet, melyből
fármaznak az életnek tselekede-
ti! nem hajlanék jobbra vagy bal-
ra, és el-fordítanám lábamat a'
gonof.

gonofztól: Olyan lenne bizonyá-
ra énnékem, mint a' Nap és pais,
az UR ISTEN, kegyelmet és di-
tsőséget adna az UR, és nem von-
ná-meg a' jót továbbra-is én tölem.
De óh melly sokszor el-hagytam,
URam, az igazságnak útját, hogy
járnék a' Setétségnek útján, és
hasonlatosá lettem a' Tévelygő-Jud.
Tsillaghoz, kinek a' Setétség' ho-
mályosága mind örökké tartatik.
Vétkeztem, és Te tselekedjél úgy,
a' mint jónak tetfzik, én velem,
csak szabadíts-meg kérlek e' mái
napon. Szabadíts-meg, URam,
engemet minden bűneimből, és
mondjad ezt énnékem-is ama'
Gutta-ütöttel: Fiam, meg-botsáttat-
tanak tenéked a' te bűneid.

Minekutánna pedig meg-bezél-
lettem az én útaimat Tenéked,
taníts engemet a' Te Parantsola-
tidra. Fordítsad-el az én Ézemei-
met, hogy ne lássanak hijában-
valóságot, és a' Te útaidban ele-
veníts-meg engemet. A' Tökélle-
D teiség,

'Söle.

LXXXIV.

y. 12.

Péld. II.

y. 12.

y. 13.

Bir. IO.

y. 15.

'Söle.

XXXXIX.

y. 9.

Márk. II.

y. 5.

Söle. CXIX.

y. 26.

y. 37.

Sólt. xxv. *§. 21.* tesség, és az igazság őrizzenek-
---xliv. meg engemet, hogy el ne szakad-
§. 19. jon Te Tőled az én szívem, és
 ki ne térjenek az én lábaim a'
 Te ösvényedből.

Jér. iiii. Számláljad, URam, a' Júdának.
§. 18. is Házát az Izrael' Házával együtt
§. 19. a' Te Fiaid közzé, hogy azt mond-
 ják Tenéked: *En Atyám!* és el-
§. 21. ne szakdjanak Te Tőled. Halld-
 meg az Izraelítáknak sírásokat,
 és könyörgéseket, kik ezt mond-
§. 22. ják: *Imé mi járúlunk Te hozzád,*
mert Te vagy a' mi URunk ISTEN-
ünk; és gyógyítsd-meg az ő en-

Zak. i. gedetlenségeket. Vedd magadhoz
§. 17. a' Jérusálemet, és légy ő nékie
---i. §. 5. tűzfal körös környül, és ditsősé-
4Móf. gére az ő közepette. Uralkod-
xxiv. jék ebben a' Jákóbból *Ézra* származott
§. 19. ama' fényes és *Hajnali-Tsillag*,
Jér. xxi. a' Dávidnak ama' Gyökere és Ága,
§. 16. Kinek Királyi Széke, mint a' *Nap*,
Sólt. Te előtted, és mint a' *Hóla*,
Lxxxix. mind örökké meg-marad, és mint

az

az Egekben való tökéletes bizony-
 ságok.

Ne fordúlj-el én tőlem-is, én *Tsel. vii.*
 ISTENem, és ne adj engemet *§. 42.*
 az Égnek Seregeinek tiszteletire,
 hogy fel-emelvén Femeimet az Ég- *5Móf. iv.*
ben, és látván ott a' *Napot,* *Hól-* *§. 19.*
dat, és az Égnek *Tsillagait,* meg
 ne tsalattassam, és meg ne haj-
 tsam magamat azoknak. Erő- *Sólt. xxxi.*
 sítsd meg inkább az én *szívemet,* *§. 25.*
 hogy minemutánna meg-igazulván *Róm v.*
 Hit által, békeségem vagyon IS- *§. 1.*
 TENnél, és a' JESUS KRISTUS- *§. 2.*
 ban való Hitnek általa bé men-
 tem a' Kegyelemben, meg-álljak
 ez által, és csak az URnak *Ézra* *---xii. §. n.*
 gáljak: tudván, hogy bátor min- *Márk. xiii.*
 denek előtt gyűlölségesek lé- *§. 13.*
 gyünk-is a' Te Nevedért, de meg-
 tartatik az, a' ki meg-marad mind
 végig.

Adjad, URam, e' végre, hogy *1Pét. iii.*
 midőn az életet *keretem,* és a- *§. 10.*
 karom a' jó *Napokat* látni, tiltsam-
 meg az én nyelvemet a' gonosz-

D 2

tól,

tól, és az én ajakaimat, hogy ne
fóljanak álnokságot. Távozzam-
 y. 11. el a' gonosztól, és tselekedjem
 jót, keressém a' békeiséget és
 Préd. xii. kövessém azt. Vessém el a' ha-
 y. 2. ragot az én szívemből, és ves-
 sem-el az én testemtől a' gonost,
 y. 4. a' míg a' Nap meg-fetétedik, a'
 világossággal, a' Hóddal 's Tsilla-
 gokkal egybe, és míg a' sűrű fel-
 hők el-érkeznek az első után.
 Malak iv. Hogy mikor el-jő a' Nap, mint az
 y. 1. égő kementze, és meg-eméztet-
 nek minden kevélyek, és min-
 den álnokságnak tselekedői, mint
 a' pozdorja, és meg-égeti őket a'
 jövődő Nap, és mikor az IS-
 Mát. xiii. TENnek Fia, ki-botsátja az Ő
 y. 41. Angyalit, hogy öltve-űedjenek
 az Ő Országából minden botrán-
 kozásokat, és azokat, a' kik ha-
 míságot tselekedtek: fényljem én
 y. 43. akkor-is az igazakkal, mint a' Nap,
 az én Atyámnak Országában.
 Ámen.

Szere-

Szereclán Estvéli Imádság.

OH! Izraelnek Ékeisége, UR ^{2 Sam. i.}
 ISTEN! a' ki világosságra ^{y. 19.}
 változtatod a' temérdek Setétsé- ^{Amós v.}
 get, és a' Nappalt Éjfékával bé- ^{y. 8.}
 fedezed. UR a' Te Neved! és
 nintsen több náladnál, Nap kelet- ^{Ésa. xlv.}
 től fogva Nap-nyúgotig. Mert a' ^{y. 6.}
 felhőkben kitsoda volna hasonla-
 tos az URhoz? Kitsoda hason-
 latos az URhoz az Erőseknek fi-
 ai között? Vallyon 's kitsoda ^{Sólt.}
 tartóztathatja-meg a' Fias-tyúknak ^{LXXXIX.}
 gyönyörüségét, avagy a' Kafabugy- ^{y. 7.}
 nak köteleit ki öldhatná-meg? Ki- ^{Jób.}
 tsoda hozhatja elő az Egen lévő ^{XXXVIII.}
 Tizenkét Fegyeket az ő idejekkora- ^{y. 31.}
 nyavagy a' Göntzöl fekerét az ő fia- ^{y. 32.}
 val ki forgathatná? Te terem- ^{Jób. ix.}
 teted, URam, ezeket, és mind ^{y. 9.}
 a' dél felől való tölünk el rejtett
 Tsillagokat. Te tereintetted a' ^{Sólt. civ.}
 Hóldat, bizonyos időknék mura- ^{y. 19.}
 tására, és a' Napot, melly az ő
 alá menelit tudja: és Setétsé-
 get

D 3

20. get ferez, hogy *Ejfkaka* légyen,
Néb. 1x. mellyen az erdőknek minden va-
 6. dai ki-jönek. Ezokáért Tégedet
Jób imádnak az *Egnek* minden *Sere-*
xxxviii. *gei* Tégedet, midön fel-veréd a'
 6. Földnek fegelet követ, ditséré-
 7. nek a' fényes *Tsillagok* egyenlő-
 képen, és az ISTENnek fiai ör-
Esa. xlv. vendezének Tenéked. Te Reád
 22. néznek, hogy meg-tartassanak, e'
 Földnek-is minden határai; mert
 --xxv. Te véged el a' borítéknak ábrá-
 7. zatját, melly minden Népeket
 bé-borított, és a' fedelet, mel-
 lyel minden Népek bé fedeztet-
 tenek; hogy meg-lásák azt, a'
Enek. vi. Ki úgy láttatik, mint egy Hajnal,
 7. fész mint a' *Hóld*, tizta mint a'
Nap, és rettenetes mint a' Záf-
 lós Tábor.

- Annakokáért tiztellek én-is Té-
Solt LXXI. gedet, óh Izraelnek fent ISTENE;
 22. mert Te nálad vagy az Élet-
 --xxxvi. nek Kút-feje, és a' Te *világossá-*
 10. *god* által látok én-is *világosságot*.
5Móf. v. Mert nem tsák a' mi Atyáinkkal
 3.

tette

tette az UR a' Szövetséget; ha-
 nem mi velünk-is, kik előtte va-
 gyunk, és kik e' mái Napon é- *Jér. 2.*
 lünk. Esmért az UR engem'-is, *2. 5.*
 minekelötte formálna az én A-
 nyámnak méhében, és mineke- *Éfés. 1.*
 löttezülettetném, meg-fentelt *2. 5.*
 engemet, el-választott engemet,
 kit fiává fogadna a' JESUS KRIS-
 TUS által ö magában, az Ö aka- *2. 6.*
 ratjának jó kedve férént, az Ö
 Ditsőséges Kegyelmetségének di-
 tséretire, mellyből ingyen magá-
 nak kedvessé-is tett ama' Szerel-
 mesben. Ki az ö Kereftének *Kolos. 1.*
 Vére által békefséget ferezvén, *2. 20.*
 meg-békéltetett engemet-is az A- *2. 21.*
 tyával az Ö testében való halála-
 nak általa, hogy tenne fenté Ö *2. 22.*
 maga előtt, fedhetetlenné, és ár-
 tatlanná, söt tökéllerefsé mind *Sid. x.*
 örökké azokkal együtt, a' kik *2. 14.*
 meg-fenteltetnek.

Melly igen bövséges, URam, *Solt xxxl.*
 a' Te jóvöltod, mellyet el-rejtet- *2. 20.*
 tél a' Tégedet félőknek, és mel-
 lyet

lyet megadtál azoknak, kik Te benned bíznak, az embereknek fiaik előtt. Mi or látom a' Te ^{Solt vii} Egeidet, a' Te Kezednek munkáit, a' ^{Y. 4} Hóldat, és a' ^{Y. 5} Tsillagokat, mellyeket teremtetél, akkor így gondolkodom: Mitsoda az Ember, hogy meg- emlékezel ő róla, avagy az Embernek fia, hogy ^{Jób. vii} meg-látogatod őtet? Vallyon mitsoda az Ember, hogy őtet illy nagyra betsülöd, és a' Te ^{Y. 17} Lívédet ő reá veted. Imé ha a' ^{Jób. xxv} Hóld-ra tekintek is, semmi annak világozsága, de még a' ^{Y. 5} Tsillagok is nem tiszták a' Te Lívleid előtt; mennyivel inkább a' halandó Ember, ki féreg? és az Embernek fia, a' ki olyan mint a' féreg? ^{Y. 6} De ki vagyok én is? a' ki föld-ből tsinált házban lakozom, és ^{Kron. ii} kinek fundamentomom a' por? ^{Jób. iv} hogy Lévettett engemet a' JESUS ^{Y. 19} KRISTUS, a' Földnek Királyinak Fejedelme, és meg-mosott engemet

met

met mindea bűneimből az Ő Vé-re által.

Aldott az UR, ki tsudálatosá- ^{Solt xxxi} tette az Ő irgalmaságát én hoz- ^{Y. 22} zám. Meg-váltá az én Lelkemet, ^{Jób xxxiii} hogy meg ne hálnék, és hogy ^{Y. 28} az én életem a' Világozságot nézhesse: meg-mentven annak Lel- ^{Y. 30} két a' sírtól, hogy világozsítsák az Életnek Világozságával. Aldott ^{Solt lxvi} az ISTEN! ki nem vontam meg ^{Y. 20} irgalmaságát én tölem. El tör- ^{Ésa. xliv} lötte az én álnokságimat, mint ^{Y. 22} a' felleget, és mint a' felhőt, az én bűneimet. Adott minékünk ^{xxvi} állandó békefséget, és minden ^{Y. 12} dolgainkat meg-tselekedte minékünk.

Mivel pedig nem tudhatja sen- ^{Préd vi} ki, mi légyen Embernek jó e' ^{Y. 12} Világon, az ő hijában való élete Napjainak Fámok Lévérént, mel- ^{Préd. i} lyekben mint egy árnyékon által ^{Y. 14} mégyen, mert minden dolgok a' mellyek léznek a' Nap alatt, csak hijában-valóság, és a' Lélek-

D 5

nek

nek gyötrelme: adj, URam, én-
 nekem olly értelmet, hogy meg-
 örizzem a' Te Törvényedet, és
 meg-tartsam azt tellyes Éivem.
 Pild. 1. bö. Mert a' ki hallgat Tégedet,
 33. bátorságosan lakozik, és tsendes
 lézen a' gonofnak félelmeitől.
 Solt. cxix. Vezéreljed az én útaimat a' Te
 133. Befédeddel, és ne engedjed, hogy
 femmi hamiság lakozzék én ben-
 2Kör vi. nem; hanem mindenekben úgy
 4. viseljem magamat, mint ISTEN-
 Róm. xii. nek Szolgája, nem lévén rest a'
 11. jó igyekezetekben, de söt in-
 12. kább Lélekben buzgó, örvende-
 ző a' reménségben, a' háború-
 ságban türo, és forgalmatos a'
 Préd. ii. könyörgésben. Vesszem el Reggel
 6. az én magomat, és Eftve-is ne
 Sival. ii. reftelkedjem. Kiáltsak Éjjel, el-
 19. sö álomkor öntsein-ki Éivemet,
 mint a' vizet, az URnak elötte;
 Solt. xlii. és midön parantsolja az UR Nap-
 9. pal az Ö irlalmasságát, Éjjel lé-
 gyen az Ö Eneke én velem, és
 az

az én könyörgésem az én éle-
 temnek erős ISTENéhez.

Zárj, URam, e' végre a' Te Jóh. xii.
 óltalmad alá ez Éjjel-is engemet, 14.
 hogy bátor felkeljen-is ez Éjjel -- xxiv.
 a' gyilkos, mint a' lopó, hogy 14.
 meg-ölje a' fegényt, és a' fü-
 kölködöt, álljon ö reája a' rom-
 lás, mellyet nem tud, és az ö
 hálója, mellyet el-rejtett, fogja-
 meg ötet. És bátor ez Éjfékaka Sof. i.
 légyen-is, mellyben hallattatni fog 14.
 az UR' Napjának keserves Éava; Jel. vi.
 bátor meg feketedjék-is a' Nap, 12.
 olyan légyen is a' Hóld, mint a'
 vér, és le-húlljanak az Égről a' 13.
 Tsillagok, mint a' fige-fának éret-
 len gyümöltsei: Támadjon-fel Malak. iv.
 minékünk, kik a' Te Nevedet 2.
 féljük, az Igazságnak Napja, ki-
 nek Éárnyai alatt egétség lé-
 zen. Légyen a' mi URunknak Solt. xc.
 ISTENünknek szépsége mi raj- 17.
 tunk, és erősitse-meg mi ben-
 nünk a' mi kezeinknek tseleke-
 detit.

Add.

Sólt. LI. Add-meg, URam, nekem-is a'
§. 14. Te Idvezítéshednek örömet, és
 az engedelemnek Lelkével erős-
 íts-meg engemet. Amen.

*****S*****

1 Móf. I 20, 21, 22, 23. *Az-
 után monda az ISTEN: Hozzanak
 a' Vizek úszó élő-állatokat, és a'
 madarak repessenek a' Föld fe-
 lett az Égnek ki-terjesztésének fi-
 nén. Teremte azért az ISTEN
 nagy Tzethalakat, és minden úszó
 élő-állatokat, melyeket a' Vizek
 hoztanak az ő nemek szerint, és
 minden repeső szárnyas állatokat,
 az ő nemek szerint; és látá IS-
 TEN, hogy az jó volna, és meg-
 áldá az ISTEN azokat, mond-
 ván: Gyümölsözzetek, és sokasod-
 jatok, és töltsetek-bé a' Tengernek
 Vizeit, a' repeső állatok-is pedig
 szaporodjanak a' Földön. És lön az
 Estve és a' Reggel, Ötödik Nap.*

Tsötör-

Tsötörtökön Reggeli Imádság.

EN Ditséretemnek ISTE Ne, *'Sólt. cix.*
 URam! én ISTENem vagy *§. I.*
 Te, fel-magasztalak Tégedet, a' *Ésa. xxv.*
 Te Nevedet hirdetem; mert tsu- *§. I.*
 da dolgokat tselekedtél; a' Te
 régtől fogva való Tanátsid erőf-
 sek, és állhatatosok. Melly na- *'Sólt. civ.*
 gyok a' Te Tselekedeteid, UR- *§. 24.*
 am! mindeneket böltsen terem-
 tetrél, bé-tölt a' Föld a' Te gaz- *§. 25.*
 dagságiddal. E' nagy és széles
 Tenger, mellyben vagynak szá- *§. 26.*
 lálhatatlan úszó-állatok, és a' nagy
 Tzethal, mellyet Te formáltál,
 hogy jádózozzék abban. Mind *§. 27.*
 ezek Te reád néznek, hogy ele-
 delt adj nékiek alkalmas idő-
 ben. Mikor Te adz nékiek, ak- *§. 28.*
 kor takarnak, mikor a' Te Ke-
 zedet megnyitod, akkor bé-tel-
 nek a' Te jóvóttoddal. Meg-elé- *§. 16.*
 gíttetnek még az URnak Fái-is,
 a' Libánusnak Czedrusi, mellye- *§. 18.*
 ket plántált. Mert a' madarak

azokon raknak fézket, és az *Ef-
teragok*, mellyeknek házok a' je-
genye-fak. Te, URam, éteit fe-
refez a' *hollóknak*, mikoron az ő fi-
ai az Erös ISTENhez kiáltanak,
mellyek az ételnek *Éükségéért*
tétova bújdosnak. Meg-fokafo-
dik azoknak bánatjok, kik más-
hoz fietnek; de a' kik az UR-
ban bíznak, azoknak erejek meg-
újúl, és *Éárnyokkal* magafságra
repülnek, mint a' *Saskefelyük*, fut-
nak, és nem fáradnak el, járnak
és nem lankadnak-meg.

Az UR az én Örökségemnek
és Poháromnak része; Te tartod,
URam, az én rézfemet-is. És
hogy ne lennék olyan mint a'
fézkéből ki-üzetett *bújdoso-madár*,
meg-jelented nékem az Életnek
útait, és bé-töltezt engemet öröm-
mel a' Te Ortzád előtt. Mond-
jad azt azért az URnak én Lel-
kem: Én URam vagy Te, jólle-
het semmi jóim néked nem ha-
nálhat. Mert meg-vallom, hogy
én

én nem értettem a' Te Tanátsi-
lat, és a' Te titkos tselekedetid
én felettem vagynak, úgy-annyi-
ra, hogy én meg nem tudha-
tom azokat.

Le-borúlván azért a' Te Lába-
idhoz, ezt mondom: Én ben-
nem vagyok, URam, a' gonof-
ság, és én vétkeztem. Mindaz-
által kérlek, URam, hadd Éöl-
jon a' Te Éolgád Te előtted,
és halld meg a' Te Éolgádnak Éa-
vát: Tenéked, URam, igazság,
és énnékem ortzám' pirulása;
mert vétkeztem Te ellened. Oh!
URam, énnékem ortzám' piru-
lása; mert vétkeztem Tenéked.
De Te Nálád vagyok a' Kegye-
lem, hogy tiszteltessél. Bátor
azért hegyes öztön adatott-is én-
nékem, és a' Sátánnak Angyala
tsapdosson-is engemet, mivel-
hogy elég énnékem a' Te Ke-
gyelmed, és a' Te eröd erőtlenség
által végeztetik-el: nagy öröme-
ditsekedem az én erőtlenségem-
mel

1 Sam. xxv

x. 24.

Dan. ix.

x. 7.

x. 8.

Solt.

cxxx.

x. 4.

2 Kór. xii.

x. 7.

x. 9.

mel inkább, hogy lakozzék én
Gal. 1. benne a' KRISTUS' Hatalma.
Ű. 4. Ki adta Ő magát a' mi büneinkért, hogy ki-mentene minket e' jelenvaló gonosz világból, az ISTENnek és a' mi Atyáknak akarja érént. Nem mondom hát,
Luk. v. URam, a' halálozó Péterrel: *Ű. 8.* Eredjél én tölem, mert én bűnös Ember vagyok. Sőt azt mondom ama' *Ű. 12.* Belpoklossal: URam! ha akarod, meg tisztíthaték engemet. Azt mondom amaz Afzonyi-állattal: URam! légy segítségül énnékem. Add meg, URam, énnékem, a' Te *Solt. LI.* Idvezítéshednek örömet, és az engedelemnek Lelkével erősíts-meg engemet. Ostorozz-meg, URam, *Jér. x.* engemet, de a' Te ítéletedben, *Ű. 24.* ne haragodban, hogy el ne ronts engemet. Mondjad ezt inkább, *Esa. xli.* URam, énnékem: *Ű. 10.* Ne félj! mert én te veled vagyok, meg ne rettenj, mert én vagyok a' te ISTENed, ki tégedet meg-erősítek, és az én igazságom-

ságomnak jobb karjával támogatlak tégedet.

URam! a' Te minden igazsá- *Dan. ix.*
 god érént távozzék-el kérlek a' *Ű. 16.*
 Te haragod és búsulásod a' Te várasodtól is a' Jérusálemtől, mert a' mi büneinkért, és a' mi Atyáinknak hamisságokért, Jérusálem és a' Te Néped gyalázatra legyen mindeneknek mi környülünk.

Könyörgenek, URam, Tenéked, *Esa. lvi.*
 azért hallgassa-meg az UR: Kiáltanak, azért mondjad: *Ű. 9.*
 Imbolygok. Mint a' repeső-madarak *-xxx.*
 akképen óltalmazza az UR Jéru- *Ű. 5.*
 sálemet, óltalmazván meg-fabadi-
 tja, és környüle járván megtartja. Ne-is adjad, óh URam, *Solt.*
 a' fene vadaknak a' Te Gerlyéd- *Lxxiv.*
 nek Lelkét, sőt hallattasd az Ő *Ű. 19.*
 szavát a' mi földünkön, hallattasd *Enek. ix.*
 az Ő Szavát a' köziklának hasa- *Ű. 12.*
 dékában: mert gyönyörűséges az *Ű. 14.*
 Ő szava, és az Ő tekintete ékes. *Solt.*
 Ne felejtkezzél-el mindenestől-fog- *Lxxiv.*
 va a' Te szégyenidnek gyülekeze- *Ű. 19.*
 tekrol,

Sirat. III. tekről, és bátor vadáskva vadász-
Y. 52. lak-is azt, mint a' madarat, az
 ő ellenségi, ne add, URam, pré-
 'Solt. dara az ő fogaiknak, de söt fa-
CXXIV. badúljon-meg az ő Lelkek, mint
Y. 6. a' madár, a' madarászának töriből,
Y. 7. a' tör el-fakadozván: bátor a'
 'Solt. korimos füzékok közt üljön-is, lé-
EXVIII. gyen mindazonáltal hasonlatos az
Y. 14. ezüdtől ründöklő galambnak szár-
 nyához, vagy a' mellynek szárnyai
 hasonlatosok a' sárga aranyhoz.
 Vidámítsd-meg, URam, mind
 'Solt. XXI. örökké a' Királyt-is, a' Te Éined-
Y. 7. nek örömeivel, midőn életet kér
Y. 5. Te Töled, adj ő nékie napoknak
 hosszúságát mind örökké, és mind
Péld. XVI. éltig. Adj vidám ortzát ő néki,
Y. 15. hogy légyen életünk abban, és
 légyen az ő jó-akarata olyan,
 mint a' Tavazi esőnek sűrű kö-
Péld. X. di. Engemet pedig tartóztass-
Y. 17. meg én ISTENem, hogy még
 az én gondolatomban-is a' Ki-
 rálynak gonoszt ne mondjak, tud-
 ván, hogy még az Égi madár-is
 el-

el-vízi a' Éőt, és a' szárnyas-ál-
 lat-is bé-vádolna engemet.

Éljen, URam, az én Lelkem-
 is, hogy ditsérjen Tégedet, és
 a' Te ítéleteid légyenek nékem
 segítségül. Áldjon-meg engemet
 az UR a' Sionból, hogy láthas-
 sam Jerusalemnek Javait életem-
 nek minden idejében: mert ből-
 dogok, a' kik lakoznak a' Te
 Házadban, és fűntelen Tégedet
 ditsérnek a' Te Oltáridnál, Sere-
 geknek URa, a' hol a' veréb is ta-
 lált házat, és a' fetske fészket
 magának, mellyben helyheztesse
 az ő fiait. Szentelj-meg e' vég-
 re engemet a' Te igazságoddal,
 hogy tellyesedjem-bé az UR' Lel-
 kének erejével, ítélettel, és ál-
 hatatossággal; hogy Lélek szerint
 járjak, és a' Testnek kívánságait
 véghez ne vigyem: ne vessem
 fenkire hirtelen az én kezeimet,
 és egyebeknek bűnökben részes
 ne legyek, és én magamat tiz-
 tán tartsam, tudván, hogy a' mi

'Solt. CXXIX.
Y. 175.

---CXXVIII.
Y. 5.

---LXXXIV.
Y. 4.

Ján. XV.
Y. 17.

Mik. III.
Y. 8.

Galat. V.
Y. 16.

1Tim. V.
Y. 22.

1 Kr. vi. testeink a' KRISTUSnak Tagjai,
 1. 15. és nem illő el-Ekázítani azt,
 hogy a' paráznának tagjává ré-
 gyeim. Ne légyek Éorgalmatos,
 Mt. vi. mit egyem, és mit igyam, és
 1. 25. testem mitvel öltöztetsem; ha-
 nem tekintvén az Égi madarak-
 1. 26. ra, kik nem vetnek, sem arat-
 nak; mindazáltal a' mi Mennyei
 Atyánk eltartja azokat: és tud-
 van hogy mi azoknál drágábbak
 1. Pé. v. vagyunk; vessen az URra min-
 1. 7. den gondomat, minthogy Ő né-
 ki mi reánk gondja vagyon: sőt
 1. Tel. xx. ne gondoljak semmivel, és az
 1. 24. én életem-is nékem drága ne
 legyen, tsak el-végezhessék Ő-
 rommal az én futásomat, és lát-
 hassam a' Te Fiadnak ama' Di-
 1. Ján xvi. tsőségét, melyet adtál Ő néki,
 1. 24. Éeretvén Őtet e' Vilag' funda-
 mentomának fel-vetetésének e-
 lőtte.
 1. Sól. v. URam, hallgass meg az én Éó-
 1. 4. mat, a' ki minden dolgain előtt
 kétí-

kézíttettem magamat Te hoz-
 zád, és várom a' Te segítségé-
 det. Amen.

Tsörtörtökön Estvéli Imádság.

Szent ISTEN! Izraelnek Te Ésa xlii.
 remtője, ni Királyunk Imé 1. 15.
 a' mi URunké ISTÉNünké az
 Égek, és az Égeknek Égei, 1. 5. Mos x.
 Föld, és mindenek a' mellyek 1. 14.
 abban vagynak. Annakokáért 1. Sól. c. v.
 midőn a' Földre tekint, meg-in- 1. 32.
 dül az, a' hegyeket meg-üti, és
 füstölögnek. Az Ő dorgálásával
 meg-Éaraktja a' Tengert, és a' Ésa. l.
 folyó vizeket pusztává téli, hogy 1. 2.
 meg-veÉsenek abban a' Halak,
 mivelhogy nintsen viz, ellenben
 a' forrásokat folyó-vizekké téli, 1. Sól. c. v.
 hogy a' hegyek közt folyjanak, 1. 10.
 és azok mellett lakozzanak az 1. 12.
 Égi madarak, és a' fának ágai
 közzül szóljanak. Az UR ad kép- 1. Jóh xxxix.
 1. 16. fárnyat a' Pávúknak, és tollat a'
 1. 24. Strutz-Madárnak, hogy Ő magaf-

Jób. xli.

y. 24

y. 31.

Sólt. viii

y. 7.

y. 9.

Sólt. xiv.

y. 2.

y. 3.

Hóf. vii.

y. 6.

Ézék. vii.

y. 11.

Hóf. vi.

san fel-emelkedjék, és tsúfolja a' lo-
 vat, a' rajta ülővel egybe. A' Tzet-
 balaknak-is Ő ad kemény Éivet,
 mint a' kö; erőfet, mint az alsó ma-
 lom-kő. Es hogy az fel forralja a'
 mély vizet mint a' fazékat, és a'
 Tengt ollyanná tégye, mint a'
 kép írók' mo'sára. De mind ezek
 felett tette az Embert, minden ke-
 zeit munkájin, Urrá, és mindene-
 ket vetett az ő lábai alá: az Égi ma-
 darakat, és a' Tengernek balait, és
 a' mellyek által járnak a' Tenger-
 nek ösvényit. Azért alá tekint
 az UR a' Mennyből, az Embe-
 reknek-is fiaira, hogy meg-lássa,
 ha vagyon-é valaki értelmes, és
 ISTENT kereső; de ímé mind-
 nyájan el hajlottanak, egyetem-
 ben hijában-valókká lettenek,
 nintsen a' ki jót tselekedjék,
 nintsen tsak egy-is: mert Éive-
 ket az álnoksághoz kékítették,
 és fel-nevekedett közöttök a' ha-
 mifság hitetlenségnek páltzájává.
 Meg-fegtem én-is, én ISTEN-
 em!

em! mint meg-romlott Ember
 a' Te Szövetségedet, és abban
 hitetlenül tselekedtem Te veled:
 mert miképen a' kalitka teli
 madarakkal, úgy tellyes az én
 szívem-is álnoksággal: úgymint,
 ki forgódtam a' mi testeinknek
 kívánságaiban, azokat tseleked-
 ven, mellyek a' testnek, és a' mi
 gondolatainknak tétzenek. An-
 nakokáért az én bűnömöt Tené-
 ked meg-jelentem, és az én ha-
 mifságomat el nem fedezem,
 meg-vallom én ellenem az én ál-
 nokságimat az URnak, és Te
 meg-botsátod az én bűneimnek
 hamiságát. A' mi URunké IS-
 TENünké az irgalmaság, és a'
 bűn-botsánat: mostan annakoká-
 ért engezteljük-meg az erős IS-
 TENnek Ortzáját, hogy könyö-
 rüljön mi rajtunk, kiknek bűne-
 ink miatt el-rejtezett az Ő Or-
 tzája előttünk, hogy meg ne
 hallgatna bennünket. De ki tud-
 hatja, URam, a' Te haragodnak

y. 7.

Jér. v.

y. 27.

Efé. ii.

y. 3.

Sólt.

xxxii.

y. 5.

Dan. ix.

y. 9.

Malak i.

y. 9.

Esa. LIX.

y. 2.

Sólt. xc.

y. xi.

Esa xxvii

7. 5.

erejét, és a' Te félelmed Szerént
a' Te haragodat. Avagy meg-
foghatja-e valaki a' Te erődet,
hogy veled békefséget Szeressen,
és meg-békéljen Te veled? Söt

7. 4.

inkább tudjuk, URam, hogy
nintsen haragod Tenéked: jólle-
het ha a' tövissel és galago-

7. 3.

nyával viadalra mennél, meg-
gyújtánád azokat. Tudjuk, hogy

Jer xiv.

7. 7.

mérték Szerént ítéléd a' Jákóbnak
Tsemetéjét: tselekedjél hát, óh
URam, a' Te magad Nevedért,
mert Te ellened vétkeztünk.

Tselek in

7. 19.

Bánjuk, és meg-térünk, hogy el-
töröltesse a' mi bűneink, mi-
nekutánna eljövendének a' meg-
hivesítésnek idei az URnak Szi-
nétől.

Ezék.

xlvii.

7. 12.

Foljanak-ki, URam, e' végre a'
Szent Helyből a' Te Vizeid, hogy

7. 8.

gyógyuljanak-meg a' vizek, és
éljen minden élő Lélek, a' mely

7. 9.

mozog, valahová e' Folyások
mennek, és legyen halaknak nagy

bővsége, valahová e' Folyó-víz
mé-

mégyn. Vidámsak-meg az. Ő Solt.
folyási az ISTENnek Városát, xlvii.
és a' Felséges ISTENnek lakó 7. 5.
Helyét, hogy legyen világos, Esa. lx.
lássa-meg, és ugyan terjedjen-ki 7. 5.
az Ő Éve, mivelhogy Ő hozzá
fordult a' Tengernek soksága, és
Ő hozzá gyülekezett a' Pogá-
nyoknak erejek: a' midőn úgy
jönnek ezek, mint a' felleg, és 7. 8.
mint a' Galambok az Ő abla-
kokra.

Vaj a valaki Árnyat adna né- Solt. lv.
kem-is, mint a' Galambnak! el- 7. 7.

repülnék, és nyugodnám: fier- 7. 9.
nék ki-fabadulni e' sebes Éél-
ből, és e' forgó Éélből: mert Solt.

inkább akarnék az én ISTEN- LXXIV.
emnek Házának külsőben ülni, 7. 11.

hogy nem mint lakni a' gonó- Solt. lvii.
foknak hajlékokban. Könnyörülj 7. 1.

azért rajtam ISTEN! könnyörülj 7. 1.

rajtam, mert Te benned bízik
az én Lelkem, és a' Te Ár-

nyaidnak árnyékában vagyok re-
ményésem, míg el-múlnak a'

E s

nyo-

Róm. xv. nyomorúságok. Tölts-bé, óh re-
 1. 13. ménségnek ISTENe! örömmel,
 és békefésséggel, a' Hitnek általa,
 hogy reménséggel bővölködjem,
 a' Szent Léleknek ereje által,
 Róm. v. tudván, hogy a' reménség meg
 1. 5. nem fégyenít: mert ha mikoron
 1. 10. ellenségi vóltunk, meg-békéllet-
 tünk ISTENnel, az Ő Fiának
 halála által; sokkal inkább meg-
 tartatunk az Ő Élete által, mi-
 nekutánna meg-békéllettünk Ő
 véle: és tudjuk, hogy erre hí-
 1. Pét. III. 9. vatattunk, hogy az áldást örök-
 ség fzerént el-végyük: és ha fen-
 Mát. VII. ki az Emberek között nem ád
 1. 9. követ az Ő fiának, ha kenyeret
 1. 10. kér, sem kigyót, mikor balat
 1. 11. Mennyei Atyánk ád jókat azok-
 nak, a' kik Ő Tőle kéri.
 Kérlek hát, óh URam! hogy
 2. Tim. IV. 17. Te állj én mellettem, és erősít-
 meg engemet. Örizzen-meg en-
 1. 18. gemet az UR minden gonof-
 tselekedettől; hogy ne fiessek az-
 okra,

okra, miképen a' Madár fíet a' Pél. VII.
 törre, nem tudván azt az Ő éle- 1. 23.
 te ellen lenni; hanem keressm
 az igazságot, keressm az aláza- Sofon. 11.
 tofságot. Légyek atyafiúi fere- 1. 3.
 tettel fel-ékefttetett, irgalmas, 1. Pét. III. 8.
 kegyelmes: nem fizetvén go- 1. 9.
 nofzal a' gonofért, vagy fí-
 dalommal a' fídalomért: nem-
 is örvendezvén azon, hogy an- Ésa XIV.
 nak vezéfeje meg-romlott, a' ki 1. 29.
 engemet vér vala: tudván, hogy
 a' kigyónak magvából Basiliscus
 fírmazik, és annak magvából
 tüzes fírnnyas fírkány. Ne-is en- 2. Pét. 11.
 gedjed, URam, hogy telhetet- 1. 14.
 lenségben gyakoroltassék az én
 fívem, és reménségemet vessm 1. Tim. VI. 17.
 a' bizonytalan gazdagságokban:
 meg-gondolván, hogy miképen
 a' fogoly-madár sokat tojik, de Jer. XVII. 11.
 nem mind költi-ki; azonképen
 a' ki gazdagságot gyűjt, és nem
 igazán, az Ő napjainak közepé-
 ben el-hagyja azt. Adj inkább 1. Pét. III. 2.
 tiktá, és isteni félelemmel va-
 ló

Jer. v.
8. 16.

ló életet, és örízd meg, URam: az én életemet, mindenkoron, és ez Éjtfakán-is, az istentelenektől, kik két fe' é fülelnek, mint a' Madarúok, és tört hánynak, mellyben az Embereket megfoják. Adjon az UR tanácsot
Sál. xvi. 7. énnékem, hogy még éjjel-is tanácsnak engemet az én belső tag im. Örüljön az én szívem, és örvendezzen az én dicsőségem, még az én testem is batorságban nyugodjék, míglen fel-
Sál. lvi. 9. serkenek jó reggel, és tisztellek
8. 10. Tégedet, én URam, a' Népek között. Amen.

*****S*****

1 Móf. I. 24-31. Azután monda az ISTEN: Hozzon a' Föld az ő nemek ferént való élő-állatokat, barmokat, tsúzó mázó állatokat, és földi vadakat, az ő nemek ferént: és úgy lön. Teremte azért az, ISTEN az ő nemek ferént való földi vadakat, és barmokat.

mokat az ő nemek ferént, és a' földön tsúzó mázó minden állatokat az ő nemek ferént: és látá ISTEN, hogy az jó volna. Azután monda az ISTEN: Teremtsiünk Embert a' mi ábrázatunkra, és a' mi hasonlóságuinkra: és uralkodjék a' tengernek halain, az Égen repeső madarakon, a' barmokon, és mind az egész Földön tsúzó mázó minden állatokon. Teremte azért ISTEN Embert az Ő képére, az ISTENnek képére teremte azt: Férfiúvá és Asszonyi-állattá teremte őket. És meg-álá ISTEN őket, és monda nékik az ISTEN: Gyümölsözözetek, és sokasodjatok, és töltsetek bé a' Földet, és bajtátok azt bivarodalmatok alá: és uralkodjatok a' Tengernek halain, az Égnek repeső madarain, és a' Földön tsúzó mázó minden állatokon. És monda az ISTEN: Imé a'ntam néktek minden mag hozó füvet, melly vagyon az egész Földnek pinén, és minden

gyümölcs termő és mag hozó fát: hogy azok legyenek néktek eledeltekre. A' Földnek pedig minden vadainak, és az Égnek minden madarainak, és a' Földön tsúfó mászó minden állatoknak, a' mellyekben élő lélek vagyon, a' Földnek minden fűvét adtam eledelekre: és úgy lön. És minekutánna megtekintette volna ISTEN valamit teremtet vala, imé igen jó vala. És lön az Estve és a' Reggel, Hatodik Nap.

Pénteken Reggeli Imádság.

Esa. LXIV.
§. 8.

Tsel. XVII.
§. 25.

§. 26.

§. 27.

URam! mi Atyánk, mi Teremtőnk! Kinek mi mindnyájan Kezed' munkája vagyunk. Te adék, URam, mindeneknek eledelt, lehelletet, és mindeneket: és az egész Emberi Nemzetet egy vérből teremtetted, hogy lakoznának e' Földnek fűnén, elrendelvén az időknék alkalmatosságát, és az ő lakásokat meg-határozván: hogy az ISTENT meg-keressék, ha valami

lami módon meg-tapasztalván meg-találhatnák Őtet: jóllehet bizony nem melege vagyon mindeniküktől. Mert a' mit az ISTEN felől tudhatnak az Emberek, nyilván vagyon ő benne: mert az ISTEN meg-jelentette nékiek. Mert a' mi ISTENben láthatatlan, az Ő örökkévalósága, és ISTENSége, e' Világnak alkotványából, és a' teremtetett állatokból meg-értetnek, a' végre, hogy legyenek ők magok menthetetlenek. Ugyanis ha meg-kérdjük a' barmokat, meg-tanít minket mindenik azok közül; avagy ha meg-kérdjük az Egi-madaraktól, meg-mondják minékünk: befeleljünk a' Földel, és meg-tanít minket; de még a' Tengernek halai is meg-befelellik minékünk. Mind ezek közül vallyon mellyik nem tudja, hogy az URnak Keze tselekedti ezt? kinek hatalmában vagyon minden élő állatnak élete, és minden Embernek okos Lelke.

Róm. I.
§. 19.

§. 20.

Jób. XII.
§. 7.

§. 8.

§. 9.

§. 10.

Adja-

'Sólt. xcvi. Adjatok hát az URnak Népe-

Ÿ. 7. nek Nemzetségi, adjatok, mon-

dok, az URnak ditsőséget, és

Ÿ. 8. erőiséget. Tulajdonítsatok az UR'

Nevének ditsőséget, adjatok aján-

déket, és menjetekek az Ő pit-

'Sólt. variba. Mert az Égből letekint

xxxiii. az UR, és látja az Embereknek

Ÿ. 13. minden fiaikat. Az Ő lakó házá-

Ÿ. 14. nak Ézékiből néz a' Földnek min-

den lakosira. Ki teremtetete egye-

Ÿ. 15. temben az ő fíveket, és Ki érti

minden ő tselekedeteiket.

'Sólt. Látták, URam, a' Te Femeid

az én testemet is, még mikor

Ÿ. 16. forma nélkül volna: és bé-irattat-

tak a' Te könyvedben a' napok,

mellyeken azok formáltatnak va-

la, mikor még azokban egy sem

'Sólt. volna. Annakokaért ditsérlek én-

cxxxviii. is Tégedet tellyes Éívembői, az

Ÿ. 1. Istenek előtt éneket mondok Te-

néked: megtajtom magamat a'

Ÿ. 2. Te Szentségednek Templomában,

és ditsérem a' Te Nevedet, a'

Te kegyelmességed és igaz mon-

dásod

dásod felől, mert mindeneknek
felette magasztaltad a' Te Neve-
det és a' Te Befédedet.

De mivel menjek eleibe az

URNak, mi módon alázzam-meg

magamat a' Felséges ISTENnek

előtte? avagy egészen égő ál-

dozatokkal menjek - é - eleibe?

avagy ektendős borjokkal-é, Val-

lyon kedvét találjam-é az UR-

nak ezer kosokkal? Vallyon ad-

jam-é első szülöttemet bünönnök

váltságáért? az én méhemnek

gyümölsét az én Lelkem' go-

noságának váltságáért? a' ki ha

meg-gondolom a' miket tsele-

kedtem, olyan vagyok, mint a'

gyors nőstény Teve, és mint a'

puftához fokott nőstény Vad

szamár, melly az ő kívánsága fe-

rint szabadon jár Ééllyel. Imé,

az engedelmeiség jobb az áldo-

zatnál, jobb az UR' Éavának

meg-fogadása, hogy nem mint

a' kosoknak kövéri. Annakokaért

én az Erős ISTENhez folyamo-

F

dom,

Mik vi.

Ÿ. 6.

Ÿ. 21.

Jér. 11.

Ÿ. 23.

Ÿ. 24.

Sam. xv.

Ÿ. 22.

Jób. v.

Ÿ. 8.

9. 9. dorn, és az ISTE Nre. bízom minden én dolgainat, a' ki olly nagy dolgo'kat tselekezik, melyeknek végire senki nem meher; tsudálato'kat, melyeknek

Ésa. LXIV Éáma nintsen

9. hát, URam, felettébb, és soha
meg ne emlekezzél az én ál-
nokságaimról: mert igaz befűd az

1 Tim. 1.

2. 15.

nökságim: mert igaz bezed ez, és mindenképen méltó, melly hez ragaszkodjunk, hogy a' KRISTUS JESUS jött e' Világra, hogy a' bűnösöket meg-tartaná, kik közzül első én vagyok. E'

И Кир. III.

۷ ۸

2 Tim. 11.

7.15

Adj azért, Uram, kérlek, a'
Te szolgádnak értelmes élvét,
hogy tudjon választást tenni a' jó
és a' gonosz között. Igyekezzeék
ISTENnek elötte kedves len-
ni,

ni, és oly munkás, ki nem té-
gyenli a' munkát. Légyen tisz-
tefségre való edény, megfent-
tetett, és az URnak hasznára
való, és minden jó tselekedetre
kézfittetett. Távoztassa el az If-
júk kívánságokat, kövesse pedig
az igazságot, Hitet, Szeretetet,
a' békefiséget azokkal egyetem-
ben, kik segítségül hívják az UR-
at tiszta szívvel.

Légy, URam, pa'f'a a' Te Há-¹ *Msf. xv.*
zadnak, és légyen annak jutal- *ŷ. i.*
ma felette igen bövségés; hogy
kötheffe a' Júda az ő *ſamárat* a' *--- XLIX.*
fölö-tőhöz, és az ő *ſamáranak* *ŷ. II.*
vevnhet a' nemes fölö-tőhöz,
az ő ruháját mofsa a' borbán,
és az ő öltözetit a' fölönek le-
viben.

A' Király életének efsztendeit is *Szlt. Lxi.*
 Szaporítsd meg, ói URam, és az *7. 7.*
 ő efsztendei legyenek mint fok
 Nemzetségnek efsztendei. Lakoz-
 zék mind örökké az ISTEEN *7. 8.*
 előtt, és készíts kegyelmességet és

igazságot, mellyek meg-örizzék
ötet.

Kolof. 111. Uralkodjék az ISTENnek bé-

15. kefsége az én szívemben is, hogy
lehessek tellyes életemben és e-
mái napon-is kedves Ő előtt,

Efés. 14. és igyekezzem meg-tartani a' Lé-

3. leknek egyességét, a' békeféség-

13. nek kötele által: míglen jussunk
mindnyájan a' Hitnek, és az IS-

TEN' Fiának Esméretinek egyef-

ségire, és léziünk tellyes Férjfi-

akká, a' meg-öröködött KRIS-

Mát. xxv. TUS' állapotjának mértéke fe-

31. rint. Hogy így, mikoron el-jö-

32. vënd az Embernek Fia az Ő di-

tsőségével, és gyűjketnek Ő ele-

ibe minden Népek, és el-vá-

33. lastja őket egymástól, mint a'

Páktor a' *Juhokat* a' *Ketskéktől*,
állasson engemet jobb Keze fe-

46. lől, és el-menvén az Örök Élet-

Kör. xv. re, miképen hordoztam a' *Földi*

49. Embernek, akképen hordozzam
a' *Mennyeknek*-is, ábrázatját.
Amen.

Pénteken Estvéli Imádság.

ERős, Hatalmas ISTEN! Iz-
raelnek Szente, és Teremtője. *Ésa x.*
Te teremtetted, URam, a' Föl- *1.*
det, és az Embert-is azon Te te- *xxlv.*
remtetted: mert formáltad ötet a' *11.*
Földnek porából, és leheltettél *12.*
az ő orrába Életnek leheltét, *1Móf. 11.*
és úgy lön az Ember élő Lélek- *7.*
ké. Az URé a' Föld, és annak *Sólt. xxiv.*
tellyesége; a' Földnek kereksege, *1.*
és annak minden lakosi. Övé az *Sólt. L.*
Erőnek minden Vada, a' hegye- *10.*
ken való fok ezer Barmok. Es- *11.*
méri a' hegyeknek minden repe-
ső állatit, és a' Mezőnek Vadaival *2Móf. x.*
ő bír. Szelet támaszt az UR, *13.*
melly fel-hozza a' Sáskát a' Föld- *Jel. 1.*
re, mint egy erős Népet, melly- *6.*
nek fáma nintsen: Lől az UR *Jel. 11.*
az Ő Serege előtt, és még Ein- *11.*
te mostan-is azt mondja az UR:
Térjetek-meg én hozzám tellyes *12.*
ti szívetek szerint, böjtöléssel-is,
fáradással-is, kesergéssel-is: és fag-
gassa-

* 13.

galisatok ziveiteket, nem ruhátokat: térjete a' ti URatokhoz ISTENekhez, mert Ő kegyelmes, és irgalmas, késedelmes a' haragra, és nagy kegyelmességű, 's meg-tartózik a' büntetéstől.

* Sól.

CXLVIII

* 7.

* 10.

* 5.

* 11.

* 13.

* 14.

* Sól.

CXLVI

* 1.

* 6.

XXXIII

* 4.

* Sól. CIII

* 22

* 66 XXXV

* 10

* 11.

Ditsérjétek hát az URat Földi-állatok, Sárkányok, és minden mélységek; Vadak, és minden Barmok, tsúfó máfó állatok, és repeső madarak. Ditsérjék az URnak Nevét, mert Ő mondotta és löttek. Ditsérjétek az URat Földi Királyok, és minden Népök: mert tsak az Ő Neve nagy, és fel-magasztalta az Ő Népének Szarvát.

Ditsérjed te-is én Lelkem az URat: mert az Erős ISTENnek Lelke tsinált engem is, és a' Mindenhatónak reám való lehellése adott én belém-is Életet. Áldjad én Lelkem az URat! a' Ki tégedet teremtet, és Éjtfaka-is az Ő átséretire fel-indit, és inkább tanit tégedet, mint a' Földi oktan

lan állatokat, és az Egi madaraknál böltsebbé tézen: úgymint, ki az Ő akaratja szerint szült tégedet, az igazságnak beféde által hogy lennél az Ő teremtet állatinak némi-némű első 'sengé-je. Az UR ISTEN az én erő-ségem, ki az én lábaimat olyanná tézi, mint a' nőstény Szarvasokéi, és az én magas helyeimen jártat engemet: mert ki vona a' sáros fertőből, és fel-állatá a' Köziklára az én lábaimat, és meg-erősíté az én lépé-símet: midőn ki-támada az Ő Népének szabadítására az Ő KRISTUSával, és meg-rontá a' Főt a' hitetlennek házában; le-vetvén a' Földre, a' mi Atyánkfiainak vádolójokat, a' ki vádolja vola őket a' mi ISTENünk előtt Ejjel és Nappal; hogy a' miképen egy Esetnek általa az Halál uralkodott egy Ember által; sokkal inkább az Életben uralkodnának az egy JESUS KRISTUS által, kik ama'

* Jak. 1.
* 18.* Hab. 111.
* 19.* Sól. XL.
* 3.* Hab. 111.
* 13.* Jel. XII.
* 10.* Róm. V.
* 17.

aina' gazdag Kegyelmet, és az
 *Sólt. xli. Igazságnak ajándékát vézik. Ál-
 y. 14. dott az Izraelnek URa ISTENE,
 ki meg-koronáz engemet az Ő
 -CH. y. 4. Kegyelmeiségével és Irgalma-
 y. 5. ságával, és minden jóval meg-elé-
 *S. l. xli. gíti az én fámát. Könyörültél,
 y. 11. URam, én rajtam, és hogy az
 y. 12. én ellenségem ne örülne én raj-
 tam, imé engemet épen meg-
 y. 13. tartottál, és állottál ez *Estvének*
idején-is Te elődbe.
 *Sólt. Bizonyára jó az ISTEN, és
 LXXIII. gazdag az Irgalma-
 y. 1. ságban. Oh!
 Efé. 11. vajha én-is gazdag lennék a' jó
 y. 4. tselekedetekben; de tudod, IS-
 1 Tim. vi. TEN, az én balgatagságomat; és
 y. 18. az én bűneim nyilván vagynak
 *Sólt. LXIX. Előtted: mert bűnsen semmi
 y. 6. teremtett állat, melly nyilván va-
 *Sólt. 14. ló nem volna Te Előtted; sőt
 y. 13. mindenek mezítelenek, és meg-
 nyilatkoztak a' Te fêmeid előtt.
 *Sólt. 11. Esmérem én-is az én vétkeimet,
 y. 5. és az én bűnöm kűntelen előt-
 tem forog énnékem. Vétkez-
 tem,

tem, URam, mert meg-veret- Sam. xv.
 tem az URnak szavát, és olyan y. 24.
 voltam mint a' *tévelygő juh*; de 1 Pé. 11.
 meg-térek most az én Lelkem y. 25.
 Pástorához és Gondviselőjéhez, *Sólt.
 xxxiii.
 y. 19. hogy meg-fabadítsa ötet az ha-
 láltól. Emlkezzél-meg kérlek, Job. x.
 hogy *mint egy sárt, úgy tsináltál* y. 9.
engemet, ímért porrá tennél-e
 engemet? Nem de minelyt gyar-
 loságból vétkeztem ezedben tar-
 tod-e? és az én álnokságimtól Eze. xvi.
 nem tisztít-e meg engem? sőt y. 8.
 inkább fedezd bé, URam, az én
 mezítelenségemet, és ferezze fri-
 gyet én velem; mosd-meg enge-
 met vízzel, mosd el az én vére-
 met én rólam, és kenj-meg en-
 gemet drága oljjal, és ékesíts-
 tel szép ékeiséggel: hogy öltöz- Kolos. iii.
 zem-fel amaz *Új Embert*, melly- y. 10.
 nek újulása vagyon, annak ábrá-
 zatjához illendő esméletben, a'
 ki *teremtette azt*. Öltözzem-fel,
 mint ISTENnek válaftotta, a'
 Könyörületességnek indúlatit, a'
 F 5 kegyel-

kegyelmességet, alázatosságot, felédséget, és a' tsendéiséget; mind ezeknek felette pedig öltözzem-fel a' Szeretetet, mely a' Tökélletességnak körele, és a' Parantsolatnak vége, megtartván a' Hitet és a' jó Lelki esméreret, mellyet némellyek meg-vetvén, a' Hit körül hajó törést szenvedtenek. Kegyelmezz-meg, URam, a' Júda' Házának is, és tartsd-meg őket az ő URokban ISTENekben. Szerezzen Frigyet ö nékik a' Mezei Vadakkal, és az Égi Madarakkal, és a' tsúfó máfó állatokkal, és az ívet, a' fegyvert, és a' hadakozást veszed-el a' Földről: hogy lakozzék a' Farkas a' Bárányal, és a' Párdutz a' Ketske fiúval feküdjék, az Oroslán, mint az Ökör, falmat egyék, és a' Kigyónak kenyeire legyen a' por: senkit ne bántsanak, és senkinek ne ártsanak a' Te Szentségednek egész Hegyén, és az Izrael-

raelnek minden fiaí ellen, tsak 2Mós.xi. az Eb se mozdítsa nyelvét 7. Mondjad ezt, URam, ö nékik: Ne félj kis Seregetske, Jákób, Izraelnek Férjfiái, én segítségül lélek tenéked, azt mondja az UR, és a' te Megváltód, az Izraelnek Szente.

Hallgass-meg, URam, engemet-Sólt.LXIX. is, és a' Te Irgalmasságodnak 7. 17. foksága Szerint tekints én reám- is, és ne verj-meg engemet 5Mós. XXVI.11. vemnek búsulásával, és hogy 7. 28. Szerentsétlen légyek minden én 7. 29. útaimban, erőszak' és bozsfúság' szenvedő minden én időmben. Kelj-fel, URam, inkább, és tarts-meg engemet, én ISTENem, 8. és verd artzúl minden én el- lenségimet. Énnékem pedig, a' ki meg-emlekeztem rólad az én 7. 7. ágyamban, és az én Éjjeli vigyázásimban gondolkodom Te felőled; támadjon-fel, mint a' 8. hajnal, az én Világosságom, vi-

rágoz-

rágozzék - ki az én egéjségem,
és az URnak Ditsősége fedezzen-
bé engemet. Ámen.

*****S*****

1Móf. II. 1, 2, 3. Azért el-
végezteték a' Menny és a' Föld,
és azoknak minden Seregeik. Mi-
kor pedig el-végezte volna az IS-
TEN HETED NAPON, az Ő alkot-
mányát, a' melyet tsinált vala,
a' Hetedik Napon meg-Éünné
minden tsinálmányától, melyet tsi-
nált vala. És meg-áldá az ISTEN
a' HETEDIK NAPOT, az az, meg-
fentelé azt; mivelhogy azon Éünné
vólna meg minden Ő tsinálma-
nyának tsinálásától, melyet terem-
tett vala az ISTEN, hogy azt
el-végezné.

Szombaton Reggeli Imádság.

Jés. XXII. Isteneknek ISTENE! Kinek
J. 22. ülös Éléked a' Menny, és a' Föld
Esa. LXVI. a' Te Láбайдnak nyugotója: a' Te
J. 1. Kezed tsinálta ezeket, és az ál-
J. 2. tal

tal kezdettenek lenni mind ez-
ek: mert Hat Napokon terein-
tette a' Jehova a' Mennyet, és
a' Földet, az Hetedik Napon pe-
dig meg-Éünné, és nyugodott, meg-
Éentelvén a' Szombatot, és té-
vén azt közötté és az Izrael'
Fiai között örökké való jelül.

Annakokáért Te benned biz-
nak, a' kik esmérék a' Te Neve-
det, és minden hónapról hó-
napra, és kombatáról kombra, el-
jö minden Test, hogy imádjon
Tégedet; mert noha vagynak
ollyak, mind a' Földön, mind
az Égben, kik Isteneknek nevez-
tetnek; mindazonáltal nekünk
egy ISTENünk vagyon, amaz
Atya, a' kitől mindenek, mi-is
abban vagyunk; és egy UR, a'
JÉBUS KRISTUS, ki által min-
denek vagynak, mi-is Ő általa.
Az UR legelteti az ő juhait, és
meg-nyugotja őket: meg-keresi az
el-vezettet, és az el-tévelyedet-
tet vissza hozza, és a' meg-sé-
rülte

2Móf.
XXXI.
J. 17.
J. 16.

Solt. IX.
J. 11.
Esa. LXVI.
J. 23.

Kör VIII.
J. 5.

J. 6.

Ézék.
XXXIV.
J. 15.
J. 16.

rustet be-kötözi, és a' betegest meg-erősíti, a' kövért pedig és az erőset el-vezti, és legelteti őket itéletben.

Sólt. cxix. Tévelygettem, URam, én-is, *ý. 176* mint az el-vezett juh; mert meg-mondottad nekem mi légyen a' jó, és hogy nem kívánj egyebet én tölem; hanem hogy

Mikb. vi. igazságot tselekedjem, *ý. 8.* ferezsem az irgalmasságot, és hogy az én ISTENemmel alázatosan járjak:

én pedig el-felejtkeztem az én ISTENemnek Szövetségéről, vétkeztem, és az igazat el fordítottam, fel-fuvalkodtam, és tsele-

Péld. i. kedtem útalatosságot Te előtted, *ý. 17.* és semmi igazság nintsen az én útaimban. De ki mondhatná

Jób. azt, tizta az én Élvem, tizta *xxxiii.* vagyok az én bünömtől. Tu-

ý. 27 dom, URam, hogy az Embernek útja nintsen az ő hatalmában, sem az úton-járónak, hogy

Ésa. LIX. az ő maga lépéfit igazgassa. Te *ý. 8.* látod, URam, az én útaimat,

Péld. xx. mind- *ý. 9.*

Jér. x. *ý. 23.*

Ésa. LVII. *ý. 18.*

mind-

mindazáltal gyógyíts meg engemet, hordozz engemet, és vigasztalj-meg engemet: mert nem mind örökké perlezz, és nem mind örökké haragzol, mivel-hogy a' Te Ország előtt a' Lelkek meg-eméztetnek, és a' Lelkeket Te teremtetted.

Én azért az URra nézek, vá- *Mik. vii.* rom az én szabadításomnak IS- *ý. 7.*

TENét, és meg-hallgat engemet az én ISTENem. Mert ímé az

URNak Keze nem rövidült-meg, *Ésa. LIX.* *ý. 1.*

hogy meg nem tarthatna, és meg nem fiktült az Ő Füle,

hogy meg nem hallgathatna: sőt *nyúgofik* az UR, és néz az Ő *Ésa. xviii.*

Sátorából, és olyan lézen énné- *ý. 4.*

kem mint az első Ézarasztó me- leg, és mint a' harminatózó felhő az aratásnak hévségében. Adj,

hát, URam, énnékem értelmet, *Sólt. cxix.* *ý. 73.*

hogy tanuljam-meg a' Te Parancsolatát. Adj új Élvet én be- *Ézék. xi.*

lém, és vedd-ki a' kö Élvet az *ý. 19.*

én teltemből, hogy a' Te vége- zésid-

20. zefidben jarjak, és a' Te ítéletet
 meg-örizzem, és légyek Te
 Néped, és Te légy ISTENem
 énnékem: hogy *nyugodalomban* és
 tsendességben maradhaflak-meg,
 tsendességben és reménségben lé-
 gyen az én erősségem: és az én
 idejimnek állandósága, erőssége,
 és boldogsága légyen a' böltse-
 ség, és tudomány. Az URnak
 Félelme légven az én kintsem.
 Adj *nyugodalmat*, URam, az
 Izraelnek tíz ezerfzer való ezeri-
 nek-is. Mert ISTEN' Serege ez.
 Te légy azért Ő közepette, hogy
 ne induljon meg: és segítse-meg
 az ISTEN ötet hajnal felé. A'
 Te Jehova Nevedben jelentsd-
 meg magadat ő néki, hogy Él-
 ledjenek-el minden Te ellensé-
 gid, és fuffanak-el, a' kik Té-
 gedet gyűlölnék, a' Te Ország
 előtt.

Adjad, URam, a' Királynak-is
 a' Te íteletedet, és a' Te igaz-

ságo.

ságotat a' Király-fiaak: hogy
 virágozzék az ő idejében az igaz,
 és a' békefésének fokasága légyen.
 Légyen az Ő jó-akarata, mint a'
 harmat a' fűvön, és midőn az Ő
 Itélő Székiben ül, tsak tekinteti-
 vel-is távoztassa-el a' gonoszt:
 hogy így hívségesen ítélvén a'
 fegénnyt, mind örökké meg ma-
 radjon az ő Széki. A' Te Né-
 ped pedig lakozzék Ő általa bé-
 kefésnek hajlékában és bátorsá-
 gos sátorokban, és gazdag *nyu-*
godalmokban.

Rejts-el, URam, engemet-is
 a' Te Sátorodban a' vezedelem-
 nek Napján. Rejts-el egész éle-
 temben és e' mái Napon is a' Te
 Sátorodnak titkos helyein, és a'
 Köziklára emelj-fel engemet,
 hogy ne kövesse az én Éivem a'
 bűnösöket, hanem az URat fé-
 löket, egész Napon. Tartóztas-
 sam-meg az én lábaimat *Szom-*
bat Napon, hogy azt ne mivel-

G

jem

jeim, a' miben gyönyörködöm, a'
 Te Szent Napodon; hanem vé-
 gyem-fei a' KRISTUSnak igáját,
 és tanuljam-meg Ő Tőle, hogy
 Ő Felid és alázatos Élvü, és ta-
 laljak *nyugodalmat* az én Lelkem-
 nek. Vonj, URam, e' végre
 engemet Embereknek kötelivel
 Te hozzád, Szeretnek kötelei-
 vel, és légy énnékem olyan,
 mint a' kik a' jármot a' barom-
 nak nyakában meg-könnyebbítik,
 és adj ételt *nyugodalmason* előm-
 ben. Hogy így bátor el-telje-
 nek-is Napjaim, mint a' béres-
 nek, és varjam az én munkáim-
 nak vegit, ezt mondjam még-
 is: URam, kihez mennénk?
 Örök Eletnek Bezéde vagyon ná-
 lad, nem megyek-el Te Tőled,
 mert szeretlek Tégedet, és a'
 Te Házadat, mivelhogy jól va-
 gyon énnékem Te Nalad dol-
 gom. Amen.

Szomba-

Szombaton Estvéli Imádság.

OH mi Idvességünknek I S-
 TE Ne! e' Földnek minden ^{Solt LXV.}
 végeinek, és a' mezze való ^{ŷ. 6.}
 Tengernek Reménsége. Ki ha- ^{ŷ. 7.}
 talommal környül-vétettél. Ki ^{ŷ. 8.}
 meg-enyhítéd a' Tengereknek zú-
 gásokat, és a' Népeknek háború- ^{ŷ. 9.}
 ságokat, és félnek a' Te jeleid-
 től, valakik a' Földnek határan
 lakoznak, és örvendezteted azo-
 kat a' Reggelért és Estvéért. Imé ^{Jób xxxvi}
 az Erős ISTEN fel-magaftal az ^{ŷ. 22.}
 Ő hatalmával, és kitsoda az, a'
 ki úgy tanítson, mint Ő? Mert ^{Sofon. III.}
 Ő midőn fel-kél is a' prédálásra, ^{ŷ. 8.}
 és ez az Ő végezése, hogy egy-
 be-gyűjtse az Országokat, és ki-
 ontsa azokra az Ő haragjának
 tellyes búsulását: akkor is vál- ^{ŷ. 9.}
 toztatja a' Népeknek ajakokat
 tisztává, hogy mindenek segítség-
 gül hívják az URnak Nevét,
 hogy szolgáljanak Ő néki egyen-

G 2

lő

Esa xxx lö akarattal Annakokáért vár
ŷ. 18. minket az UR, hogy könyörül-
 jön mi rajtunk, és azért magaf-
 talja fel magát, hogy meg-ke-
 gyelmezzen minékünk; mert ité-
 letnek ISTENE az UR. Bóldo-
 gok mind azok, a' kik várják Ö-
Esa xiv. tet; mert *nyugodalmat* ád azok-
ŷ. 3. nak az ő faradságoktól és nyo-
Zak. ix. morúságoktól. Meg-óltalmazza
ŷ. 16. őket az ő UROK ISTENek az
 napon, mint a' lúnnak nyáját,
 és mint a' Kőonába tétetett
 Drága-kövek, fel-emeltetnek a'
 Földön.

'Sólt. LXII. Tsak az ISTENben *nyúgofik*
ŷ. 1. az én Lelkem-is; mert Ő Tőle
'Sólt. vagy on ez én szabadításom. Vá-
CXXX. rom az URat, várja az én Lel-
ŷ. 5. kem, és az Ő Bezáradékában va-
Enek. iv. gyon az én reménségeim. Mert
ŷ. 10. jobbak az Ő Szerelmei a' bornál,
 és az Ő Keneteinek illatja drá-
 gább minden Fű-Érzékemoknál.
'Sólt. CXIX. Meg-emlekezem azért ez Éjjel-is
 a' Te

a' Te Nevedről, URam! mert
 a' Te Kezeid teremtetek enge-
 met, és erősítettek meg enge-
 met, étellel és irgalomsággal
 meg-ajándékoztál engemet, és a'
 Te meg-látogatásod tartá meg
 az én Lelkemet

Jó vagy Te, és jól tévő! né-
 kem pedig, ki jól nem tseleked-
 tem, az én bűnöm, vallyon nem
 az ajtó előtt *nyúgofik*-é? és an-
 nak indulatja vagyon én elle-
 nem. Mert jól tudom, hogy én
 Testi vagyok, és rekeztettem a'
 bűn alá: mert nem tselekezem
 a' jót, mellyet akarnék; hanem
 a' gonoszt, mellyet nem akarok.
 Meg-találom azért magamban, ki
 jót akarok tselekedni, e' Tör-
 vényt, hogy a' bűn ugyan hoz-
 záram ragadott.

Mimódon Éölhat hát az én
 URammal az én URamnak föl-
 gája, mivelhogy útalatosok az
 URnak a' gonosznak gondolati;
 G 3

*ŷ. 55.**ŷ. 73.**Jób. x.**ŷ. 12.**'Sólt. CXIX.**ŷ. 68.**1. Mós. IV.**ŷ. 7.**Róm. VII.**ŷ. 14.**ŷ. 19.**ŷ. 21.**Dan. x.**ŷ. 17.**Péld. xv.**ŷ. 26.*

Ÿ. 29. mezſze vagyon az UR az istentelenektől.

'Sólt. Söt inkább közel vagyon az
xxxiv. UR a' töredelmes Ívekhez, és

Ÿ. 19. a' töredelmes Lelküeket megtartja. Meg-fabadítja az UR az

Ÿ. 23. Ő ſolgainak Lelkeket, és elnem vesznek, a' kik Ő benne

'Sólt. Ne hagyjel hát engemet, URam, én ISTENem, ne
xxxviii. távozzál mezſze én tölem. Nézz

'Sólt. xiii. reám, és hallgass-meg engemet, én URam, ISTENem, és minden vétkeimből szabadíts-meg engemet.

'Sólt. xxxix. Ÿ. 9.

'Sólt. xiii. Bizom-is én a' Te jóvóltod-

Ÿ. 6. ban; mert tudom, hogy semmi kárhóztatások nintsen immár azoknak, kik a' JESUS KRISTUS-

Róm. viii. Ÿ. 1. ban vagynak. Mert az Életnek

Ÿ. 2. Lelkének Törvénye a' JESUS KRISTUSban meg-fabadított engemet a' bűnnek és halálnak Törvényétől. Annakfelette pedig a'

Ÿób. xxxiv. Ÿ. 32. mit tudok, Te URam, taníts-meg

meg engemet, ha gonofságot tselekedtem, nem mégyek tovább benne; mivelhogy meg-fabadítottván a' bűntől, az Igazsághoz köteleztettem. Taníts engemet a' Böltſeségnek útára, és viselj az Igazságnak ösvényin; Mert az Igazságnak útában vagyon Élet, és az Ő ösvényének úta halhatatlan.

Tekintsd-meg, URam, a' mi Ésa. Gyülekezetünknek Városát, a' Si-
xxxviii. ont, a' Te ſemeid lássák a' Jéru'sálemet, a' Nyúgodalomnak Hajlékát olly Sátort, melly az ő helyéből ki nem mozdíttatik, mellynek ſzegei soha örökké el nem vitetnek, és mellynek kötelei soha el nem szakadoznak. Keljfel, URam, hogy menj a' Te Nyúgodalmodba, Te és a' Te Erődnek Ládája: és vés azokra, kik a' Te Hatalmad körül vannak, áldást; hogy nyúgodjanak a' nyomorúságnak napján, és mi-
Ÿ. 16. don legeltetnek ISTENTől, és
Ÿóf. iiii.

§. 13. *nyúgófnak*, ne légyen, a' ki el-
 tentse őket.
 2Kör v. Mivel pedig tudjuk, hogy ha
 §. 1. e' mi Földi Házunknak hajléka
 el-bomol, épületünk lézen I-
 STEN-től, nem kézzel csinált
 Házunk, hanem örökké-való
 Mennyben: adjad, URam, hogy
 1Tim. vi. ragaszkodjam az Örök Élethez,
 §. 12. mellyre hívattattam, és nemes
 Vallás-tétellel vallást-is tettem;
 1Kör. ix. és azért úgy fuffak, mint nem
 §. 26. bizonytalanra, úgy hartzoljak,
 mint nem hijában vágván a' Le-
 vegő-Eget. Hogy a' midőn el-jő
 §. 9. az ISTEN' Népének ama' Szom-
 batja, mellyben szabadság hir-
 3Mós. xxv. dettetik e' Földnek minden la-
 §. 10. kosinak, menjek-bé én-is az
 §. 10. én nyugodalmomba, és meg-nyu-
 godván az én tselekedeteimtől,
 miképen ISTEN-is az Övértől,
 Éfés. i. helyheztettessem a' tellyes za-
 §. 14. badságban, a' Te Ditsőségednek
 ditséretire.
 §. 1. Minekelötte pedig el-mennék
 hogy

hogy azután ne légyek: adj-meg, §. 14.
 URam, mindeneket énnékem az 1Tim. vi.
 én tápláltatásomra, hogy egyebek- §. 17.
 kel-is jól tégyek, és mintegy kín- §. 18.
 tset, ferezsek magamnak jöven- §. 19.
 dőre való jó fundamentomot, hogy
 el-végylem az Örök Életet. Nyugod-
 Solt xci. ják az én Lelkem mind éltig, és §. 1.
 ez Éjtfaka-is a' Mindenható IS-
 TENnek árnyékában: az Ő szár-
 nyaival fedezzen bé engemet, és §. 4.
 az Ő Szárnyai alatt légyen óltal- §. 10.
 mam. Nem illet engemet így a'
 vezedelem, és az ostor nem kö-
 zelget az én hajlékomhoz. Mi-
 Pél. iii. koron aluszom meg nem rette-
 §. 24. nek; hanem énnékem nyugovónak
 gyönyörűséges lézen az én ál-
 mom. Nem félek a' hirtelen való §. 25.
 félelemtől, és a' gonoszoknak pu-
 §. 26. tításoktól; mert az UR jelen lé-
 zen az én bizodalomom kerint, és
 meg-tartja az én lábaimat a'
 fogságtól. Amen.

G 5

UR'

*****S*****

UR' VATSORAJA VETELE
ELÖTT VALÓ IMÁDSÁG.

Halleluja! Idvétség, Tisztesség,
Ditsőség, és Hatalom a' mi
Jel. XIX. **UR**unknak ISTENünknek. Di-
t. 1. tsérjétek a' mi ISTENünket
t. 5. minden Ő szolgái! és kik félték
t. 6. Őtet, kitsinyek és nagyok. Hal-
léluja! mert uralkodik ama' Min-
denható a' mi URunk ISTEN-
t. 7. ünk. Örüljünk és örvendez-
zünk, és adjunk Ditsőséget néki.
Mert eljött a' Báránynak Me-
nyegzője, és az Ő Felesége el-
Ésa. XL. kéfitette magát. Kiáltó Éő a'
t. 3. puztában, Tisztítsátok az URnak
útát, egyengessétek-meg a' puz-
tában a' mi ISTENünknek útát.
t. 5. Hogy az URnak Ditsősége meg-
jelenjék, és minden Test egyen-
löképen meg-lássa, hogy az UR-
Ésa. LXII. nak Szája Éólott. Imé az UR
t. 11. hirderi mind a' Földnek határa-
ig, mondjátok-meg a' Sion' Leá-
nyinak:

UR' Vats. vét előtt való Imáds. 107

nyinak: Imé el-jött a' Te Sza-
badítód, imé az Ő jutalma Ő
véle vagyon, és az Ő tselekedete
Nab. I. Ő előtt. Imé a' hegyeken
t. 15. vagynak a' hír' mondóknak,
és békeféség' hirdetőknak lábaik.
Szenteljéd Júda a' Te Innepeidet,
és add-meg a' Te háládó foga-
Jér. L. dáfidat; mert fel nyitotta az UR
t. 25. az Ő kíntsét, és elő-hozta az
Ő Kegyelmének edényét. Miért
Ésa. LV. költenél tehát pénzt a' házonta-
lan eledelre, és fáradnál azért,
a' mi meg nem elégíthet. El-jö
Mal. III. mindjárt az Ő Templomába az
t. 1. UR, kit ti kerestek, és a' Szö-
vetségnek Követe, a' kit ti kí-
vántok, imé el-jö, azt mondja
a' Seregeknek URa. Hallgassá-
Ésa. LV. tok Őtet valóban, hogy jót ehé-
t. 2. fetek, és gyönyörködtesse a' ti
Lelketek magát e' kövérséggel,
hajtsátok-le a' ti fületeket, és
t. 3. menjetek Ő hozzá, hallgassá-
tok Őtet, hogy éljen a' ti Lel-
ketek,

ketek, és verez veletek örök-
ké-való szövetséget.

Hab. 111.
§. 16. Hallám, URam, én is, és meg-

rettene az én szívem, a' Te
fődra ajakim-is reszketnek, és

magamban meg-háborodám: U.
Mal. 111.
§. 2. gyanis kitsoda fzenvedheti-el az

Ö el-jövetelinek napját, és kitso-
da maradhat-meg az Ö meg-jele-

néfekeor; mert Ö olyan mint a'
meg-tisztító tűz, és mint a' ru-

ha festőknek fejerítő füvek. Mi-
2Móf. XIX.
§. 12. módon menjek-fel én a' hegy-

re, mellyre le-fállott az UR,
§. 18. hogy meg ne ölettefsem? és mi-

módon illesék az én kezeim azt,
§. 13. hogy tellyeséggel meg ne emézf-

tessem. Hogy menjek én a'
aMóf. XL.
§. 34. Hajlékba, mellyet bé töltött az

§. 35. URnak Ditsősége? holott Mófes-

is nem mehet-bé abba, és hogy
3Móf. XVI.
§. 2. járúljak a' Kegyelemnek Táblája'

eleibe? holott Áront-is meg-tíl-

tád, URam, attól. Imé én kör-
2Móf. VI.
§. 30. nyúl-metéletlen ajakú vagyok,

hogy-hogy hallgatna-meg hát en-

gemet

gemet az UR. Környül-metélet-

en az én szívem, mimódon e-
2Móf. XII.
§. 48. gyem hát az URnak Paschájából.

Tisztábbak az URnak fzei, *Hab. I.*
§. 13. hogy-nem mint a' gonofságra

nézhetnének; félek azért, e' ne
mondásék énnékem: Nintsen

néked semmi rézed e' dologban?
Tsel VIII.
§. 21. mert a' te fzíved nem tizta az

ISTENnek előtte. Én tsak hit-

vánnal és betegessal áldozom, *Malak. I.*
§. 13. félek azért, ezt ne mondja a'

Seregeknek URa: Nem kedvel-

lek tégedet, és az áldozatot a'
§. 19. te kezedből nem kedvellem; fé-

lek, reám is, mint Kainra, és az *1Móf. IV.*
§. 5. ö ajándékira, nem tekint: mivel-

hogy én is a' Kain útain indul-
Júdás.
§. 11. tam el, és a' Kórének ellenke-

zéfi ez hasonló ellenkezéssel fza-

kadtam-el. Ezért olyan lennék
§. 12. én, mint a' feplő, e' nagy Ki-

ralynak lakadalmában, és mint

a' meg-háborodott Tengernek

habja, melly az ö rútságát, mint-
egy

Mát. xxii egy tajtékot, hányja. Nintsen
 1. 11 énnékeim Menyegzői köntösöim;
 4Mf. xii sőt bélpoklosabb vagyok a' Má-
 1. 10 riánál, és olyan, mint a' holt,
 1. 12 mellynek húsának fele meg-e-
 4Mf. v. méztetik, hogy-hogy állhassak
 1. 2 hát meg az UR' Táborának kö-
 zel. xix zepette. Bóldogok azok, a' kik
 1. 9 a' Baránynak Menyegzőjének Va-
 tsorájára hívattattak; Én előttem
 Ézék. pedig olyan volt a' Te Profé-
 xxxi. 11. taidnak hívogatások, mint a' tsú-
 1. 32 foló Ének, a' melly fépen esik;
 mert hallottam a' Te befédidet,
 de nem tselekedtem azokat. Jaj
 Hf. vii. azért énnékeim! mert el-tavoz-
 1. 13 tam az URról, azért el-puhtitra-
 tom, mert hitetlenül tseleked-
 tem Ő ellene.
 2Mf. xiv. De ne felj, én Lelkem, légy
 1. 13 veztegségben, és nézzed az UR-
 nak szabadítását, mellyet ma tse-
 lekezik te veled. Mert ha meg-
 Bir. xiii. akarna tégedet ölni az UR, meg
 1. 23 sem mütatta volna mind ezeket,
 sem

sem pedig ilyen dolgokat nem
 szólott volna mostan tenéked. Az
 UR, én ISTENem, és én Szen- Hab. i.
 tem, azért nem vezünk el. Mert 1. 12.]
 nem járultunk a' tapasztalható Sid. xii.
 Hegyhez, és az égő tűzhöz, a' 1. 18.
 trombita zengéshez, és az IS- 1. 19.
 TEN' befédének favához, mel-
 lyet, a' kik hallottak, kérték
 hogy ne szólana nékiek; hanem 1. 22.
 járulunk a' Sion' Hegyéhez, és az
 Élő ISTEN' Városához, az Uj 1. 24.
 Testamentomnak Közben-járójá-
 hoz, a' JESUSHoz, és a' reánk
 hintetett Vérhez, melly drágább
 dolgokat szól az Ábelnek Vére-
 nél. Tsak az ISTENben nyú Snt. lxii.
 godjál azért én Lelkem; mert Ő 1. 6.
 Tőle vagyon az én reménysé- Hf. xi.
 gem, ISTEN Ő, és nem Em- 1. 9.
 ber, Szent mi közöttünk, és
 nem jö-bé haraggal a' városba.
 Mert nem gyönyörködik Ő a' ha- Ezék xviii
 lálra valónak halálában, és ha 1. 32.
 meg-térénd a' hitetlen minden 1. 21.
 1. 23
 ő bü-

7/b. ö büneiből, semmi gonofságról
 xxxii. emlekezet nem lézen. Imé,
 7. 19. URam, az én szívem meg-
 7/b. xlii. kad, mint a' tömlő, útálom a'
 7. 6. mellyeket tselekedtem, és bá-
 7. 11. nom a' porban és hamuban. For-
 7. 4. dítsd-el azért az én büneimtől
 a' Te Ortzádat, és minden ál-
 nokságimat töröld-el, valóban
 mosd-meg engemet az én álnok-
 ságimból, és az én büneimből
 tisztíts-ki engemet. Mondjad ezt,
 Mat. viii. én JÉSUMom, énnékem: Akarom
 7. 3. tisztúl-j-meg, és azon órában meg-
 tisztúl minden én poklofságom.
 7. 8. Te adj, URam, énnékem öltö-
 zetemre-is tiszta bibort, melly a'
 Szenteknek igazulások, és e' fe-
 rint vigy-bé engemet a' Lakada-
 lomnak helyére, hogy ehessem
 az Elet'-Fájának Gyümölsében,
 7. 11. melly vagyon az ISTEN' Para-
 7. 7. ditsomának közepette.
 7. 19. Nyífsátok-meg azért énnékem
 az Igazságnak Kapuit, hogy azo-
 kon

kon bé-menvén, ditsérjem az UR-
 at: mert jóllehet URnak Kapuja
 ez, és csak az Igazak mennek-bé
 azon; de miért tiltattatnám meg
 én-is, hogy az URnak ne vigyek
 Áldozatot az ő idejében. És ha
 én ISTENi Kegyelemből ézsem,
 miért íteltetném hitetlennek az-
 ért, a' miért hálákat adok. Tud-
 ván azért, hogy nintsen olly Fő
 Papunk, Ki a' mi erőtlenségünk-
 nek érzésén meg nem indulhat-
 na; járulok nagy Bizodalommal
 a' Kegyelemnek Székihez, hogy
 Irgalmasságot nyerjek, és Kegyel-
 met találjak, az alkalmas idő-
 ben való segedelemre: és mivel-
 hogy Szabadságunk vagyon az IS-
 TENnek Szentséges Helyébe való
 bé-menetelre, a' JÉSUMnak Vére
 által; hallom immár a' Hivogató
 JÉSUMnak Szavát: Ha valaki zom-
 júhozik, jöjjön En hozzám, és
 igyék. Azért éneklek én is a'
 zomjúhozó Izraellel ez Eneket:
 Jöjj-tel on Kút! és ezt mondom

Ján. iv. az Atyzónyi-állattal: URam, ad-
 15 jad nékem azt a' Vizet, hogy
 meg ne szomjúhózzam. Hallom,
 Jel. xxii. hogy a' Lélek-is és a' Menyaf-
 17 zóny ezt mondják, Jövel: és a'
 ki szomjúhozik, jöjjön el; és a'
 ki akarja, végye az Életnek Vízét
 'Sid. x. ingyen. Járulok azért igaz Lével,
 22 és Hitnek bizonyos bizodalmaival,
 Te hozzád, Édes JÉSUM: és a'
 Jel. xxii. Érint, a' Ki hallja-is, ezt mondja:
 17 Jövel. Jövel azért URam JÉSUM!
 20 Amen.

*****S*****
 UR' VATSORAJA VÉTELE
 UTÁN VALÓ IMÁDSÁG.

Luk i. MAgasztalja az én Lelkem az
 46 URat, és örvendez az én
 47 Lelkeim az én Megtartó ISTEN-
 emben: mert a' Hatalmas ISTEN
 én velem nagyságos dolgokat tse-
 49 lekedett, és Szent az Ő Neve.
 'Sólt. Ez a' Nap, mellyet az UR ren-
 cxviii. delt: örvendezzünk és vígadjunk
 24 ezen.

ezen. Áldjátok az ISTENT a' --LXVIII.
 Gyülekezetekben: Aldjátok az UR- 27.
 at Ti Izrael' Magvából valók! Pél. x.
 mert nem hagyja az UR éhezni 3.
 az Igaznak Lelkét, sőt megelé- 'Sólt.
 gíti az Ő Házának kövérségivel, xxxvi.
 és az Ő Gyönyörűségének folyó 9.
 Vízével meg-iratja őket.

Vártuk, óh ISTEN! a' Te Ir- 'Sólt.
 galmasságodat a' Te Templo- XLVIII.
 modnak közepette: és ímé lát- 10.
 ták az én femeim a' Te járásit 'Sólt.
 dat ISTEN, az én Erős ISTEN- LXVIII.
 emnek járásit, az én Királyon- 25.
 nak ki a' Szent Helyben vagy. 'Sólt.
 Oh ISTEN, melly betsületes xxxvi.
 a' Te Irgalmasságod! Ki azt mi- 8.
 veled, hogy meg-jelenljk a' Te 2Móf.
 Ditsőséged az én ortzám előtt, xxxiii.
 és nyilván-valóvá tégyed én előt- 19.
 tem a' Jehovának Nevét. Kö-
 nyörüle az UR én rajtam, és ke-
 gyelmes lön énnékem: mert ímé
 látam az ISTENT, és nem halék-
 meg: ímé meg-találám Azt, a' Kit
 az én Lelkem Éret; sőt meg-
 H 2 raga-

ragadam Ötet, hogy el ne botsátanám, míg nem bé-vinném Ötet az én Anyámnak Házába, és az én Szülömnek Ágyas-Házába. Oh melly fokban vagynak én ISTEN-em! kik előtt titok ama' Menyegzői Mese mind e' mai Napig-is: nem tudván, *hogy jöjjön étel ki az Évő Állatból, és édeség az Erősből.* Én pedig hálát adok néked, én Atyám! Mennynek és Földnek URa! hogy el-rejtetted ezeket a' Böltsektől, és Értelmesepektől; meg-jelentetted pedig énnekem, és adtad, hogy a' Mennyeknek Országának titkait értehessem. Oh melly fokban fölézkodnak, URam, ma is! Kenyeret keresvén, hogy meg-újítanak az ő Lelkeket: és fokban kérdik az ő Anyjoktól: Hol vagyon a' Kenyer és a' Bor? Énnékeim pedig Áztalt kerze az UR azok ellen, kik énnékem ellenségin: és megtölté az én poháromat bővségesen: bé-tölté az UR minden Jókkal

kal az Éhezőket, és a' Gzdagokat üresen botsátá. Oh melly fokban vagynak! kiknek Nevek nintsen bé-irva a' Bárány' Életének Könyvében, Melly meg ölettetett e' Földnek Fundamentomának felvettetésétől-fogva: Engem' pedig legeltete a' Bárány, a' ki vagyon a' Széknek közepette, és vive a' Vizeknek élő forrásira, el-törölvén minden könyhúllatást az én Femeimről: hogy ne éhez-ném, és ne Szomjúhoznam többé, és a' Napnak hévsége ne ártana nékem.

Éneklek ezokáért az URnak, mert az Ő nagyságos hatalmaságát meg-jelentette. Tsak Ő a' te ditséreted én Lelkem, és Ő a' Te ISTENed, Ki te veled ilyen nagy dolgokat tselekedett, mellyeket a' te Femeid látnak. Látám, én ISTENem, mi legyen a' Jó: hogy szép dolog enni és innya a' mi Élétünknek napjainak fámok kerint, mert tsak ez

H 3 a' mi

ix. 9. a' mi részünk. Adjad azért, óh én ISTENem! hogy ehessem vígsággal az én Kenyeremet, és ihassam vídamsággal az én Boromat; míglen kedvesek az én tselekedetim Te előtted. Az én Ruháim mindenkor fejérek légynék, és az Olaj az én fejemről el ne fogyatkozzék.

Amos VIII. Ne botsáss, URam, e' végre
 11. Éhséget e' Földre, melly meghaladja az Egyiptom' Földének, és
 IM6. Kanaán' Földének Éhségét; ha
 XLVII. nem adjad mindenkoron miné-
 13. künk az ISTENnek ama' Kenye-
 34. rét, a' Ki le szállott Mennyből, és
 33. ad Életet e' Világnak: hogy éven
 50. e' Kenyérben, meg ne haljunk, de
 51. sőt éljünk mind örökké. Mivel
 56.

111. pedig a' Ki éfi e' Kenyeret, az
 17. ISTENnek Fia lakozik abban: és
 a' Ki az ISTENnek Templo-
 Mát. XXI. máat meg-fieplösíti, el veszi azt
 13. az ISTEN; adjad én ISTENem, hogy legyen az én Éivem Imádkozásnak Háza, és ne tégyem azt

azt házontalan Kalvárságnak házává, és Latroknak barlangjává: hanem a' miképen vettem a' KRISTUST, akképen járjak Ő benne: meggyökerezvén, és felépülvén Ő benne; meg-erősülvén a' Hűben, és bővölködvén abban hálaadással. És minekutánna e'képen felépült én bennem az URnak Temploma, minden kalapátsnak és vas-ferfámnak pengése, az, minden erőszak és versengés, nélkül: tartóztass-meg Engemet, hogy ne bízzam Hazugságban, ezt mondván: Az URnak Temploma, az URnak Temploma, az URnak Temploma ez: és a'képen tselekedjél én velem is, miképen tselekedél Silóval, a' hol előzőr lakozott a' Te Neved; hanem valóban jobbítsam meg az én útaimat, és tselekedeteimet: engedjek a' Te Fódznak, és járjak mind azon az úton, a' mellyet Te parantsolt énnékem. De tartóztass-meg, URam, Engemet, hogy ne

- 1 Kir. xi. építsek Salamonnal más Templo-
 7. mot a' Kámósnak a' Hegyen,
 mely a' Te Jérusálemednek el-
 lenébe vagyon. *Tartóztasd-meg*
 1 Mós. xiii. az én Szemeimet, hogy bátor ol-
 10. lyan légyen 'Sodoma, mint az
 URnak Kertje; ne nézzenek vi-
 űa annak védelemes lépségére.
 4 Mós. xi. *Tartóztasd-meg az én Szájamat*, ne
 5. hogy meg-únatkozván a' Mennyei
 Manna iránt, inkább kívánjam
 34. az Egyiptomnak hagymáit, és
 el-temettefsem a' Kívánó Néppel:
 36. sőt tápláltassam ezzel mind ad-
 12. dig, míg által-költözvén ez É-
 letnek Jordánán, meg-űnik a'
 Mán, és élek ama' Mennyei
 Kanaánnak gyümölcseiben. *Tar-*
 1 Mós. xxv. *tóztasd-meg az én Indulatimat*,
 34. hogy az én Első-űületésemet
 meg ne útáljam az Esauval, és
 11. Nevemet meg ne tagadjam a'
 5. meg-űladott Efraimmal: keferű-
 14. séggel illetvén az ISTENnek ama'
 30. Szent Lelkét, mellynek általa
 meg-petséltettünk a' tellyes Vált-
 ság-

ságnak Napjára; de sőt inkább *1 Thes. iv.*
 birjam a' magam Edényét Szent- *7. 4.*
 ségben és Tisztaságban: nem a'
 Kívánságnak indulatjával: miképen *7. 5.*
 a' Pogányok, kik nem esmérík az
 ISTENT; hanem meg-tisztított
 Lélekkel: a' Szent Lélek által en- *1 Pét. 1.*
 gedvén az Igazságnak, és képmű- *7. 22.*
 tatás nélkül való Atyafiúi Szere-
 tettel űzeretvén Másokat is: tud-
 ván, hogy újonnan űűletettünk, *7. 23.*
 nem rothadandó Magból, hanem
 rothadás nélkül valóból, az Elő
 és Örökké meg-maradandó IS-
 TENnek Beűede által.

Engedjed, URam, e' végre, *Job. iii.*
 hogy tarthassam-meg azt, a' mi *7. 11.*
 én nálam vagyon, míglen el-jőűű
 nagy hamarsággal; és ne végye-el
 fenki én tölem az én Koronámat:
 hogy e'képen győzedelmeskedvén, *7. 12.*
 lehessék űűlop az ISTEN' Temp-
 lomában: mellyre fel-irassék az
 ISTENnek Neve, és az én IS-
 TENem' Városának Neve: és
 többé

Esa. xxxv.
 §. 10.

többé ki ne jöjjen onnét; ha-
 nem az URnak Megváltottaival
 együtt, Öröm, és Vígáság vé-
 gyen ott környül Engemet: és
 eltávozván Tölem minden Kefe-
 rüség, és Nyögés, Örökké-
 való Öröm légyen az én
 Fejemen.

A M E N.

Haáz Rezső Múzeum
Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely

Haáz Rezső Múzeum
Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely

